

19221

T.C.

FIRAT ÜNİVERSİTESİ

Sosyal Bilimler Enstitüsü

Coğrafya Anabilim Dalı

**YEŞİLYURT'TA (MALATYA) ELSANATLARI
ENDÜSTRİLESME ve TİCARET**

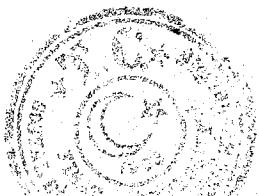
YÜKSEK LİSANS TEZİ

CERCİS İKİELTM

TEZ YÖNETİCİSİ

Yrd.Doç.Dr. Saadettin TONBUL

ELAZIĞ - 1990

ÖNSÖZ

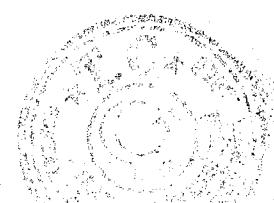
Kalkınma çabası içerisinde olan ülkemizde yapılacak kalkınma planları ve bu yönde yapılan yatırımlarda, söz konusu alanların coğrafi özelliklerinin etkisi sonucunda sahip olduğu fonksiyonların araştırılması ve tespit edilmesinin gelişmeyi olumlu yönde etkileyeceği muhakkaktır. Biz de bu düşünce ile Malatya'ya bağlı küçük bir ilçe merkezi olan Yeşilyurt'un El sanatları, Endüstri ve Ticaretinin gelişimini bugünkü yapı ve durumunu açıklamaya çalıştık. Fakat çalışmamızın ilk olması ve imkanlarımızın sınırlı olması nedeni ile birtakım eksiklik ve hatalarımızın olacağı muhakkaktır. Çalışmamızın ilk olması nedeniyle hatalarımızın hoşgörü ile karşılaşacağını ümit ediyoruz.

Bu konuda yapmış olduğumuz yüksek lisans çalışmamızın her safhasında bana yol gösteren, teşvik eden sayın hocam Prof.Dr. H. Hilmi KARABORAN'a çalışmalarım esnasında büyük yardım ve ilgisini gördüğüm tez danışmanım sayın hocam Yrd.Doç.Dr.Saadettin TONBUL'a teşekkürü borç bilirim. Ayrıca çalışmamın değişik safhalarında yardımımın gördüğüm Coğrafya Bölümü Araştırma Görevlilerinden Ali YİĞİT, Erdal KARAKAŞ ve Selçuk HAYLI'ye teşekkür ederim. Çalışmalarım esnasında yardımımını esirgemeyen Yeşilyurt İlçe kamu kurum ve kuruluşlarındaki yetkililere ve Yeşilyurt esnafına da teşekkürlerimizi belirtiriz.

Çalışmamız bizden sonra çalışma yapacak araştırmacılara az da olsa bir fayda sağlarsa amacına ulaşmış olacaktır.

Temmuz 1990

Cercis İKİEL

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
ÖNSÖZ	I
TABLOLAR ve GRAFİKLER	II
FOTOĞRAFLAR	III
HARİTALAR	IV
1. GİRİŞ	1
1.1. Araştırmanın Amacı ve Yöntemi	1
1.2. Yeşilyurt'un Konumu ve Coğrafi Özellikleri.....	2
2. ENDÜSTRİLEŞME ve TİCARETİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER	7
2.1. Yeşilyurt'un Doğal Özellikleri.....	7
2.2. Hammadde Kaynakları.....	9
2.3. Nüfus ve İşgücü.....	11
2.4. Enerji.....	14
2.5 Ulaşım.....	15
2.6. Sermaye ve Pazar.....	16
3. EL SANATLARI ve ENDÜSTRİ	17
3.1. Elsanatlarının tarihçesi ve gelişimi.....	17
3.2. Endüstrinin tarihçesi ve gelişimi.....	19
3.3. Endüstrinin Bugünkü Yapı ve Düzeni.....	25
3.3.1. Büyüklük.....	27
3.3.2. Gelişme Seyri.....	30
3.3.3. İşçi.....	30
3.3.4. Ulaşım.....	31
3.3.5. Mülkiyet.....	31
3.3.6. Dağılış.....	32

	<u>Sayfa</u>
3.4 Endüstri Kolları	33
3.4.1. Dokuma endüstrisi	33
3.4.2. Gıda endüstrisi.....	37
3.4.3. Giyim endüstrisi.....	38
3.4.5. Ağaç ürünleri endüstrisi.....	38
3.4.4. Taşa, Toprağa dayalı endüstri	38
4. TİCARET.....	40
4.1. Perakende Ticaret.....	44
4.1.1. Bilhassa Günlük İhtiyaçlar.....	44
4.1.2. Bilhassa Periyodik İhtiyaçlar.....	45
4.1.3. Bilhassa Uzun Vadeli İhtiyaçlar.....	45
4.2. Büyük Ticaret.....	46
4.2.1. Kooperatifler.....	46
4.2.2. Toptan Bakkaliye ve Un Ticareti.....	46
4.2.3. Toprak Mahsülleri Ticareti.....	47
5. YEME İÇME TESİSLERİ	47
6. HİZMET TESİSLERİ	47
SONUÇ	50
KAYNAKÇA	52
EKLER	56
1- Anket formu	56
2- Araştırma sonunda elde edilen kantitatif ve kalitatif tablolar	57
3- Fotoğraflar	62
4- Haritalar	72

TABLO ve GRAFİKLER

Tablolar :

	<u>Sayfa</u>
TABLO-1 Yeşilyurt ilçe merkezinde 1927-1985 yılları arasında nüfusun gelişimi	11
TABLO-2 Yeşilyurt ilçe merkezinde yaş grupları	13
TABLO-3 Yeşilyurt'ta endüstri tesislerinin bugünkü durumu	26
TABLO-4 Çalışanlar ortalamasına göre iş yeri büyütüğü	27
TABLO-5 Endüstri tesislerinin kuruluş yıllarına göre dağılımı	29
TABLO-6 İşletmelerin mülkiyet durumu	31

Grafikler :

GRAFİK-1 Yeşilyurt ilçe merkezinde nüfusun gelişimi	12
GRAFİK-2 Çalışanlar ortalamasına göre iş yeri büyütüğü	28
GRAFİK-3 Yeşilyurt'ta işçi sayısının endüstri kollarına dağılımı	30
GRAFİK-4 İşletmelerin mülkiyet durumu	32
GRAFİK-5 Yeşilyurt'ta ticaret çeşitleri	46

FOTOĞRAFLAR

	<u>Sayfa</u>
Foto:1-Yeşilyurt'tan Bir Görünüş.....	62
Foto:2-Malatya Caddesi.....	62
Foto:3-Adıyaman Caddesi.....	63
Foto:4-Eğemenlik Parkı.....	63
Foto:5-Atatürk Parkı.....	64
Foto:6-Belediye Çaybahçesi.....	64
Foto:7-Belediye Çarşısı.....	65
Foto:8-Cumhuriyet Meydanından Bir Görünüm.....	65
Foto:9-Bağdatlılar Kuruyemiş Fabrikası.....	66
Foto:10-Teksan Kireç Fabrikası.....	66
Foto:11-Umtaş Un Fabrikası.....	67
Foto:12-Bir Dokuma Atölyesinin Dış görünüşü.....	67
Foto:13-Bir Dokuma Atölyesinin İç Görünüşü.....	68
Foto:14-Aksal Petrol Bayii.....	68

HARİTALAR

- 1-Lokasyon Haritası
 - 2-Yeşilyurt idari
 - 3-Yeşilyurt Çevresinin Fiziki Haritası
 - 4-Yeşilyurt'ta Genel Fonksiyon Alanları
 - 5-Yeşilyurt'ta Endüstri Tesislerinin Dağılışı
 - 6-Yeşilyurt'ta İş ve Ticaret Alanının Kullanılışı

1.6İRİŞ

1.1 Araştırmanın Amacı ve Yöntemi

Yeşilyurt İlçe merkezinde yapmış olduğumuz bu çalışmada, Elsanatları-Endüstrileşme ve Ticaret konusu," kısaca dünyadaki ekonomik faaliyetlerin lokasyonu ve ilişkilerini ortaya çıkarmak amacıyla olan Ekonomik Coğrafya bilimi" (TÜMERTEKİN, 1982, 33) Çerçeve içinde ele alınmıştır. "Sanayileşme sürecine giren her bölgede olduğu gibi Yeşilyurt ve çevresinde de, sanayi faaliyetlerinin gelişmesine bağlı olarak yörenin sosyo-ekonomik hayatında çeşitli değişimlerin olacağı muhakkaktır. Çünkü herhangi bir bölgede sanayinin gelişmesi, aynı zamanda çeşitli ekonomik faaliyetlerinde gelişmesine, hızlı şehirleşme hareketlerine ve bunlar ile birlikte önemli sosyo-ekonomik problemlere yol açar. Bir sanayi bölgesi olarak oluşma eğilimi dikkati çeken Yeşilyurt yöresinde sanayi faaliyetlerinin dağılış düzeni, gelişme şartları ve problemleri ile sanayinin önemli bir fonksiyon olarak şehirleşme faaliyetlerine etkisinin araştırılması gereklidir." (KARABORAN, 1989, 150-151)

Şehir ile kırsal kesim arasında yer alan bir yerleşim merkezi olan Yeşilyurt'ta endüstrinin yanı sıra elsanatları ve ticaret konusu da ele alınarak gelişimi, bugünkü yapısı, problemleri ve karşılıklı etkileşimi araştırılmaya, açıklanmaya çalışılmıştır.

Çalışmanın yöntemine gelince : Amaca uygun olarak litaretür çalışmalarının yanı sıra araştırma sahamızı yerinde daha iyi tanıtmak amacı ile arazi çalışmalarına da ağırlık verilmiş, araştırma konusu ile ilgili bilgilerin elde edilebilmesi için anket uygulamaları ve mülakatlar uygulmuştur. Sanayi işyerleri adını taşıyan bir anket formu hazırlanarak

Yeşilyurt'ta sanayi işyerlerine uygulanmıştır. Bu anket formunda sanayi işyerlerinin hüviyeti, hukuki durumu, ana faaliyet konusu, çalışma, istihdam ve sermaye durumu ile tesis yerlerinin seçiminde rol oynayan faktörler gibi bölümler ve bu bölümler ile ilgili çeşitli sorular vardır.

El senatları ve Ticaret konusu ile ilgili bilgiler, görüşmeler yolu ile ve bizzat arazide çalışarak, gözlem yaparak sağlamırken, özellikle yaşlı kişilerin bilgisine de başvurulmuştur. Seha çalışmaları esnasında 1/2000 ölçekli imar planı paftaları kullanılarak genel fonksiyon alanları ve işletmeler bu paftalara işlenmiştir. Bilahare bu bilgiler dağılışa sit müşahedelerin daha kolaylıkla yapılabilmesi için büyük ölçekli haritalara geçirilmiştir. Bu çalışmalara ek olarak, konu ile ilgili fotoğraflar çekilerek araştırmamız desteklenmiştir.

1.2. Yeşilyurt'un Konumu ve Coğrafi Özellikleri

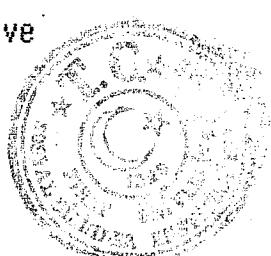
Yeşilyurt ilçesi Doğu Anadolu Bölgesinin Yukarı Fırat Bölümünde Malatya İl merkezinin 9 km. güneybatısında yer alır. Denizden 918 m. yükseklikteki ilçe merkezi Malatya ovası ile Beydağları arasındaki tepelik arazide nispeten yüksekçe tepeler (Malkuyu T. 1195 m., Gedik T. 1085 m., Düzbağı T. 1082 m.) ile çevrili, Derme çayı vadisinde bulunan bir yerleşim merkezidir. (Harita 3)

Kuzeyde Malatya merkez, güneybatı ve batıda Doğanşehir ve Akçadağ, güneyde Adıyaman'a bağlı Çelikhan, doğuda Malatya merkez ilçeleri ile çevrilidir. (Harita 1)

"İlçemin toprakları güneydoğu'da yer alan Beydağ sırtlarını yer yer bölen derin ve oldukça geniş vadiler ile Karataş dağının daracık vadilerini içine alır. Vadileri oluşturan sırtlar çıplak sayılır. Güneye inildikçe bu

çiplaklık daha da artar çok yerde kayalık halini alır." (ŞENTÜRK, 1984, 64) "Tektonik kökenli bir depresyon olan Malatya havzası Tertiyer başlarında Eosen denizi tarafından işgal edilmiş ve bu devre esnasında Karbonatlı malzemeler çökelmiştir. Halihazırda bu denizel ortamın arazileri, güneyde Beydağlarının güney etekleri boyunca Malatya-Yeşilyurt arasındaki tepelik araziyi oluşturur" (ATALAY, 1981, 81) "3. Jeolojik zamanda oluşmuş Kireçtaşı, Çakıltası, Kumtaşları ve Kilitaşları bol olarak bulunur" (ÖNAL, 1989, 345) Yeşilyurt'ta yapılmış uzun süreli Meteoroloji rastları bulunmadığından Malatya'nın iklimiyle birlikte düşünülmüştür. "Malatya, kışları sert ve sürekli, yazları sıcak yağışları az, Karasal bir iklim tipi gösteriyorsada Akdeniz iklimi özelliklerini yer yer görmekteyiz. Bu durumda Malatya bölgesi Güneydoğu Anadolu Karasal-Akdeniz yağış rejimi ile Doğu Anadolu Karasal - İç Bölge yağış rejimi arasında bir geçiş almıştır. Uzun senelere ait sıcaklık rastlarına göre günlük en yüksek sıcaklık $41,8^{\circ}\text{C}$. günlük en düşük sıcaklık $-25,1^{\circ}\text{C}$ dir. Yıllık ortalama sıcaklık $13,7^{\circ}\text{C}$., ortalama sıcaklığın en yüksek olduğu ay $27,5^{\circ}\text{C}$. ile Ağustos, en düşük olduğu ay ise $-0,9^{\circ}\text{C}$. ile Ocak ayıdır. (ÖZTAN, 1977, 2, 5, 7) Derme çayı vadisinde yer alan Yeşilyurt İlçe merkezinin Malatya'ya nispeten yazları biraz daha serin, kışları ise biraz daha ılık olduğu halk arasında kabul edilmektedir.

Tabii bitki örtüsü təhrip edilmiş olup dikili alanların dışındaki yerler bozkırlar ile kaplı ve yer yer çiplak kayalık halindedir. "İl alanının güneybatısını ve batısını kuşatan dağlar ve platoarda, doğal bitki örtüsü hemen hemen ortadan kalkmıştır. Daha çok meşelerden oluşan çok bozuk nitelikli orman kalıntılarından başka canlı örtüye rastlanmaz. Bu örtüye yer yer yabani meyve ağaçları ile kaynak ve vadilerde söğüt ve

kavaklar katılmaktadır. Bitkisel üretim yapılan meyvecilik, doğal örtüye göre daha yaygındır." (Yurt Ansiklopedisi 1981, 5045)

Yeşilyurt çevrenin başlıca akarsularını, kaynağını Pınarbaşından alan Derme çayı ve kaynağını inekpınarından alan Atmalı deresi ile buna tabi küçük dereler oluşturur. Derme çayı ve Atmalı deresi Yeşilyurt'un kuzeyinde birleşerek Beylerderesi adını alır.

Yeşilyurt ile ilgili etrafı bir tarih araştırması bulunmadığı için ilk defa ne zaman yerleştiği hakkında kesin bir bilgi bulunmamakla beraber "Bizans döneminde kurulmuş bir köy olduğu sanılmaktadır." (OĞUZ, 1983, 41) "Osmanlı döneminde ise 116 haneli bir Türk köyü durumunda olup Karye-i Çırmuhtı" olarak kayıtlıdır. (ELİBÜYÜK, İNANÇ, 1983, 50) 1918 yılında Belediyesi kurulmuş, 1957 yılında ise Yeşilyurt adı ile ilçe merkezi olmuştur. Bir ilçe merkezi olarak 568 km^2 . yüzölçümüne ve 1985 nüfus sayımına göre 7398'ı ilçe merkezinde yaşayan 30433 kişilik bir toplam nüfusa sahiptir. Gündüzbeyp ve Yakınca adlı iki kasabası ve 17 köyü bulunmaktadır.

Yeşilyurt ilçe merkezine yüksekçe bir tepeden bakıldığından yeşil bir vadî görünümü ile karşılaşılır. Vadî tabanında ve yamaçlarda sulanabilen arazilerde meyve bahçeleri, sulanamayan yamaçlarda ise üzüm bağları yer almır. Bahçelerin etrafına arkların kenarına dikilen kavak, söğüt ve ceviz ağaçları binaları kısmen gözden saklamaktadır. Mahalleleri gezildiğinde ise meskenlerde oldukça yüksek bir kesefet göze çarpmaktadır. Nüfusun zamanla artması ve inkişaf sahnesinde mahdut olması sebebi ile bahçe karakteri merkezde kaybolmuş vaziyettedir. Binaların büyük bir kısmı kerpiçten yapılmıştır. 30 ila 100 cm. yüksekliğe kadar taş bir duvar bunu takiben 50-70 cm. kalınlığında olan kerpiç duvarları inşaatın

esas kemiğini teşkil etmektedir. İki katlı olan binaların ara duvar ve bölmeleri doldurma olarak yapılmıştır. Tavan ve döşemeler yuvarlak görünüslü Kavak ve Ardiç ağaçlarından olup, ilçede elektrikli hizan atölyelerinin çalışmaya başlaması ile binalarda köşeli ağaçlar kullanılmaya başlanmıştır. Daha çok iki katlı olan binaların zemin katları umumiyetle ahır ve kiler olarak kullanılmış, ikinci katlar ise ikamete tahsis edilmiştir. Düz olan damların yerini zamanla çatılar almıştır. Günümüzde kerpiç artık bir inşaat malzemesi olma özelliğini kaybetmiştir.

İş ve ticaret alanı eskiden beri Hacı Mustafa Ağa Camii çevresinde, aşağı çarşı olarak adlandırılan meydan ve buraya çıkan caddeler üzerinde yoğunlaşırken resmi ve idari binalar daha çok Malatya caddesi üzerinde, mevcut yeşil alanlardan (Park-Çaybahçesi) ikisi Malatya Caddesi ve Adıyaman Caddesinin meydana çıktığı yerde bulunurken biri Gündüzbeğ yolu üzerindedir. İkametgah alanları dört mahalleye ayrılmaktadır. Bunlar Hiroğlu, Mollakasım, Hamidiye ve Gedik mahalleleridir. Gedik mahallesinde Derme çayı vadisinin dışında, Gedik tepesi yamaçlarına 1940'lı yıllarda itibaren çevre köylerden göç edenlerin yerleşmeleriyle meydana gelmiştir. Diğer üç mahalle, Derme vadisi içinde kabaca Derme çayı ile Derme kanalı arasında yer almaktır olup Yeşilyurt'un eski mahallelerini meydana getirirler. Yeşilyurt'un genel fonksiyon alanları, iş ve ticaret alanları ve resmi - idari binaların bulunduğu meydan ve çevresindeki merkezi kısmı ile ikametgah alanları ve bağ-bahçelerin bulunduğu alanlardan meydana gelir. Endüstri tesisleri ise belli bir alanda toplanmış durumda değildir. (Harita 4) Yeşilyurt, bir yönetim merkezi olmakla beraber içindeki endüstri tesisleri, perakendeci dükkanları, bankalar ve kooperatifleri ile bir ekonomik merkez olma özelliğini taşır. Nüfusunun büyük çoğunluğu yaşamını

ve gelirini tarımdan sağlayan bir zirai merkez değildir. İçindeki esnaf, tacir, işçi ve yerli halktan memurların yan gelir kaynağı olarak tarımla uğraştığı bir merkezdir. Şehrin yakınındaki bu yeşil vadî yaz mevsiminde şehirden gelen çok sayıda insan ile bir dinlenme ve gezinti alanı olma özelliği kazanır.

2. ENDÜSTRİLEŞME ve TİCARETİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER

2.1. Yeşilyurt'un Doğal Özellikleri

Yeşilyurt çevresinin jeolojik ve morfolojik özellikleri, Malatya havzasının güneyinde yer aldığı için bütün bu havza ile birlikte değerlendirilmiştir. "Malatya havzası güneyde yüksekliği 2500 m.'yi aşan Beydağı Paleozoyik arazisi ile diğer kesimlerde ise yüksekliği genellikle 1500-2000 m. arasında seyreden Paleojen ve Neojen arazileri ile çevrilidir. Bu Paleozoyik araziler Yeşilyurt'un güneyindeki Beydağları ve dağlık yeryüzü şekillerini meydana getirir. Bununla beraber Paleojen çökellerinin altında ofiyolit ve kretase flişleride yer almaktadır. Öte yandan Paleojen ve Neojen (Miyosen) arazileri üzerinde yer, yer bazaltlarının yaygın olduğu volkanikler bulunmaktadır. Malatya havzasına kuzeydoğu'dan Fırat nehri dahil olmakta ve Fırat doğuda ofiyolitleri yararak güneye doğru devam etmektedir.

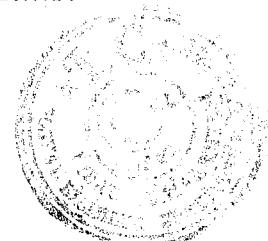
Tektonik kökenli bir depresyon olan Malatya havzası Tersiyer başlarında Eosen denizi tarafından işgal edilmiş ve bu devre esnasında karbonatlı malzemeler çökelmiştir. Halihazırda bu denizel ortamın arazileri, güneyde Beydağlarının güney etekleri boyunca Malatya-Yeşilyurt arasındaki tepelik araziyi oluşturur. ("ATALAY, Age, 80) Malatya ovası ile Beydağları arasında denizden 918 m. yükseklikte olan ilçe merkezi Derme çayı vadisinde nispeten yüksekçe tepeler ile çevrilidir.

Giriş bölümünde belirtildiği gibi Yeşilyurt'un iklimi Malatya'mın iklimi ile birlikte düşünülmüştür. "Malatya, kışları sert ve sürekli, yazları sıcak yağışları az, karasal bir iklim tipi gösteriyorsa da Akdeniz iklimi özelliklerini yer yer görmekteyiz. Bu durumda Malatya bölgesi Güneydoğu

Anadolu Karasal - Akdeniz yağış rejimi ile Doğu Anadolu Karasal - İç Bölge yağış rejimi arasında bir geçiş bulunmaktadır. Uzun senelere ait sıcaklık rasatlarına göre yıllık ortalama sıcaklık $13,7^{\circ}\text{C}$, ortalama sıcaklığın en yüksek olduğu ay $27,5^{\circ}\text{C}$ ile Ağustos, en düşük olduğu ay ise $-0,9^{\circ}\text{C}$ ile Ocak ayıdır. Kaydedilen en düşük sıcaklık $-25,1^{\circ}\text{C}$, en yüksek sıcaklık ise $41,8^{\circ}\text{C}$ dir." (ÖZTAN, 1977, 2,5,7) "Malatya iklimi ılık gibi görünürse de bu ılıklık ne zeytin ne de hatta incir ağacını barındıracak derecede değildir" (TANOĞLU, 1943, 63) Tabii bitki örtüsü təhrip edilmiş olup, arazi bozkırlar ile kaplıdır. Yer yer çıplak kayalık halindedir. Dere ve çay boyalarında kavak, söğüt, ceviz ağaçları yer almaktır olup Vadide tabanında ve sulanabilen yamaçlarda bulunan meyve bahçeleri yeşil bir görünüm meydana getirir.

Derme çayı ve Atmalı çayı (İnekpinarı deresi) Yeşilyurt çevresinin başlıca akarsularını oluşturur. "Derme suyu başlıca kaynağını Pınarbaşı kaynağından almaktadır. Bu su Pınarbaşının biraz aşağısında, Çaybaşı mevkiinde büyük bir dere halini alır ve daha aşağıda Beydağından inen diğer bir kol olan Atmalı deresi ile birleşerek Beyderesi adı altında Malatya havzasını Güney-Kuzey doğrultusunda geçerek Tohma suyuna dökülür. Suyun diğer kısmı ise Yeşilyurt ilçesine kadar dereye paralel olarak giden ve buradan itibaren Kılaklı, Barguzu, Tecde köylerinden geçmek sureti ile Malatya doğrultusunda çevrilen büyük bir kanala (Derme kanalı) alınmıştır" (TANOĞLU, 1943, 64) Derme çayı ve Atmalı deresini meydana getiren "Kaynakların oluşumu karstlaşma, karst-fay, geçirimsiz ve geçirimsiz litoloji dokanakları ve fayların denetimindedir. Pınarbaşı kaynağı 300 L/sn. , İnekpinarı kaynağı $0-30\text{ L/sn.}$ arasında değişir. Küçük ölçekli kaynakların debileri $0,52-0,2\text{ L/sn.}$ arasındadır" (ÖNAL, ŞAHİNÇİ, GÖZÜBOL, 1989, 5-9) Topraklarına gelince "Yeşilyurt çevresinde kırmızımsı

kahverengi ve kahverengi topraklar yaygın olarak bulunmaktadır. Yeşilyurt ilçesinin %73'ünü mera arazileri oluşturmaktadır. Eğim dik, çok dik veya sarp, toprak sığ veya çok sığdır. Buralarda şiddetli ve çok şiddetli erozyon hüküm sürmektedir. 8717 hektar alana sahip kuru tarım arazilerinin %65,1'i düz ve hafif eğimlidir. %1,3'lük bir oran işgal eden sulu tarım arazilerinin %73,4'ü derin ve orta derin %26,5'i ise sığ topraklıdır. 4720 hektarlık bağ-bahçe alanlarının %28,9'u düz ve hafif, %2,4'ü orta ve %68,7'si dik eğimli olup, %68,7'si sığ ve çok sığ topraklıdır. %1,2'lük oran teşkil eden fundalıkların tamamı dik eğimli, çok sığ topraklı ve şiddetli erozyon altındadır." (Malatya ili arazi varlığı il raporu, 1984, 24)

2.2 Hammadde Kaynakları

"Modern sanayinin en mühim özelliklerinden biri çok miktarda hammadde kullanmakte olması, dolayısı ile geniş çapta hammadde kaynaklarına bağlılığıdır. Gerçekten uygun evsaf ve miktarda hammaddelerin mevcudiyeti sanayi faaliyetlerinin ana şartları arasındadır. Sanayi faaliyetlerinin gelişmesinde her şeyden önce işlenecek hammadde gereklidir. Diğer taraftan tesislerin kuruluş yeride sanayi kollarının özelliğine göre değişik oranda olmak üzere hammadde kaynaklarının etkisi altındadır." (TÜMERTEKİN, 1969, 59-60)

Yeşilyurt çevresinde bol miktarda bulunan kireçtaşları, Kireç ve Çimento hammaddesi olarak kullanılabilme özelliğine sahiptir. "Bölgede çimento hammaddesi niteliklerine sahip iki kaya birimi bulunmaktadır. Birincisi Kapullu dolaylarındaki tipik görünürleri olan Kapullu kireç taşıdır. Kireç taşı en fazla 350-450 m. kalınlıkta olup 24 km²'lik bir yayılıma sahiptir. Birim genelde kilitası ara katkı ve ara katmanlı killi

kireç taşından yapılmıştır. İkincisi Malkuyu mevkiiinde görünürleri olan Malkuyu formasyonudur. Formasyon genelde iyi bir marn bileşimine sahiptir. En fazla 100 m. kalınlıktaadır. ve 1 km²'lik bir yayılımı bulunmaktadır. Her iki birimin toplam görünür rezervi 4,1 milyar tondur. Bu değer bölgede kurulacak bir çimento fabrikasının ihtiyacını çok uzun yıllar karşılayacak kapasitededir.

Malkuyu formasyonu ve Kapullu kireçtaşından derlenen örneklerin kimyasal analizleri, her iki birimin portland çimentosu yapımına uygun olduğunu belirtir" (ÖNAL, 1989, 1)

"Görgü (Cafana) köyü çevresinde Permo-Karbonifer yaşı Malatya Metemorfitlerini kesen ve yaklaşık K-G doğrultulu yırtılma faylarının zayıflık zonlarına yerleşmiş latik-andezit bileşimli volkaniklere bağlı olarak gelişmiş Zn-Pb karbonat yatakları bulunur. Günümüze degen işletilen cevher miktarı 99.000 tondur. Açık ve kapalı olarak işletilmesi düşünülen 80.000 ton (± 10)'luk bir cevherin varlığı söz konusuudur." (ÖNAL, TUZCU, HELVACI, 1990, 1) Zirai hamadden kaynaklarına gelince Yeşilyurt çevresinde sulanabilen alanlarda meyve bahçeleri yer almaktır, bu bahçelerde daha çok Kiraz, Kayısı, Elma, Armut, Erik, Vişne, Kızılçık, Dut yetiştirilir. Su boylarında ve bahçelerin kenarlarında ise Kavak, Söğüt, Ceviz ağaçları bulunmaktadır. Sulanamayan bir kısım arazide üzüm bağları yer alırken, daha çok tahıl ziraati yapılır. Çevre köylerde küçükbaş hayvancılık yaygın olarak yapılmaktadır.

Ağaç ürünleri, Taşa-Toprağa dayalı endüstri dalları hammaddeyi yörenen sağiarken diğer endüstri dalları hammaddeyi bölge dışından temin etmektedir. Kayısı paketleme tesislerinde kullanılan kuru kayısı Malatya kuru kayısı pazarından ve üreticilerden temin edilmekte, Dokuma

endüstrisinde iplik fabrikası ihtiyaç duyduğu pamuğu Diyarbakır (Çermik) dan, Pamuk iplığını ise daha çok Malatya, G.Antep, Adana, K.Maraş'taki fabrikalardan temin etmektedir. Kuru yemiş imalatında ise yer fıstığı Osmaniye'den (Adana), Çekirdek Trakya'dan, Nohut Denizli ve Çorum'dan, Fındık Ordu ve Giresun'dan temin edilir. Giyim sanayi ise sipariş üzerine foson üretim yapmaktadır.

2.3. Nüfus ve İşgücü

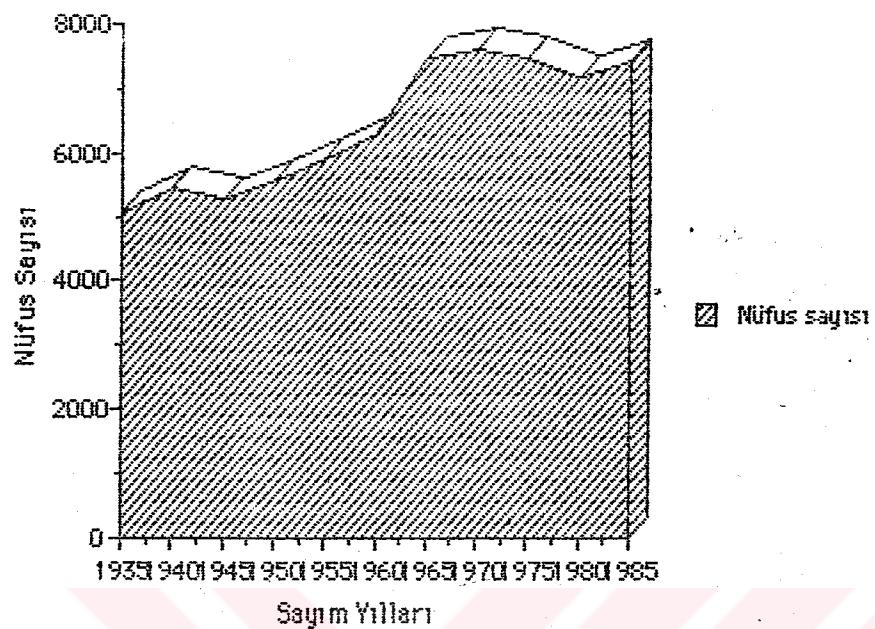
"Ekonominin gücü ve önemi bir ülkenin bütün nüfusunun durumuna bağlıdır. Bunun yanında, nüfusun sosyal durum ve davranışları, dağılış ve sayısı, ekonomik hayatın teşkili ve düzenlenmesi için oldukça önemlidir" (KARABORAN, 1987, 1) "...Yoğun makinalaşmaya rağmen modern sanayide işçi önemli bir faktördür. Binlerce işçinin çalışmakta olduğu fabrikalar bunun açık örnekleridir." (TÜMERTEKİN, 1984, 192)

—Table- 1. Yeşilyurt İlçe merkezinde 1927-85 yılları arasında nüfusun gelişimi

Yıl	Nüfus sayısı	Artış	Beş Yıllık artış yüzde olarak	Yıllık artış yüzde olarak
1927	Bu yıllarda Yeşilyurt Çıraklı adı ile Malatya'ya bağlı köydür. Buyla ait sajılıklı nüfus verisi yoktur.			
1935	5056	-	-	-
1940	5429	373	7.3	1.4
1945	5284	-145	-2.6	-0.5
1950	5581	297	5.6	1.1
1955	5924	343	6.1	1.2
1960	6303	379	6.3	1.2
1965	7436	1133	17.9	3.5
1970	7567	131	1.7	0.3
1975	7451	-116	-1.5	-0.3
1980	7146	-305	-4.1	-0.8
1985	7398	252	3.5	0.7

(Kaynak T.C., B. D.I.E. Genel nüfus sayımı sonuçları, ilgili yıllar)

Grafik-1 Yeşilyurt ilçe merkezinde nüfusun gelişimi

Yeşilyurt ilçe merkezinin 1935 yılındaki toplam nüfusu 100. olarak düşünülürse 1935-40 yılları arasında %7,3, 1945-50 yılları arasında %5,6, 1950-55 yılları arasında %6,1, 1955-60 yılları arasında %6,3, 1960-65 yılları arasında %17,9, 1965-70 yılları arasında %1,7, 1980-85 yılları arasında %3,5 oranlarında artarken, Buna karşılık 1940-45 yılları arasında %-2,6, 1970-75 yılları arasında %-1,5, 1975-80 yılları arasında %-4,1 oranlarında düşüş görülmüştür. Yeşilyurt ilçe merkezinin nüfusu 1935-1985 döneminde 5056 dan 7398'e çıkarken 2342 kişilik bir artış ile %46 oranında artmıştır. (Tablo-1) Oysa aynı dönemde Türkiye nüfusu üç katından fazla Malatya'nın nüfusu ise iki kat artmış olup Yeşilyurt bu artış oranı ile Türkiye ve Malatya ili nüfus artışının gerisinde kalmıştır. Bunda daha çok ekonomik sebepler ile Malatya il merkezine ve İstanbul, Ankara gibi büyük şehirlere yönelen göç etkili olmuştur. Bunun yanı sıra çevre köylerden Yeşilyurt ilçe merkezine 1940'lı yıllarda başlayarak göç

meydana gelmiş ve bu insanlar Gedik mahallesini meydana getirmiştirlerdir. Mahalle sakinleri ile yaptığımız görüşmede kız kaçırma, kandavası, iş bulma, eğitim ve sağlık imkanlarından faydalananma gibi sebepler ile göç etmişler, bunda Yeşilyurt'un Malatya'ya olan yakınlığıda etkili olmuştur. Gedik mahallesine göç edip yerleşenler daha çok Yeşilyurt'un güneyinden, Beydağları ve Karlık dağı eteklerinde bulunan köylerden, Pırğa adlı mevkiden gelmişlerdir.

Table-2. Yeşilyurt İlçe merkezinde yaş grupları

Yaş grubu	Erkek	Kadın	Toplam	% oram
0-15	-	-	2546	34.4
16-65	2262	2153	4415	59.6
65 +	206	234	440	6
TOPLAM	-	-	7398	100

(Kaynak T.C. B. DİE 1985 Genel nüfus sayımı sonuçları)

"Nüfusun Ülke, herhangi bir mekan hatta herhangi bir büyük şehir ölçüsünde değişen özelliklerinden biri yaş yapısıdır. Gerçekten, belirli bir mekandaki nüfusun miktarı yanında, onun çeşitli yaş gruplarının da, özellikle çalışabilir ya da faal nüfus olarak adlandırılan 15-65 yaş arasındaki nüfus miktarlarının işgücü kapasitesi, gıda ve çeşitli hizmetlere olan ihtiyaç, aile tipleri, doğum ve ölüm oranları ve nihayet göçler bakımından önemlidir" (TÜMERTEKİN, 1984, 143)

1985 yılı nüfus sayımı sonuçlarına göre Yeşilyurt İlçe merkezinin toplam nüfusu 7398 olup, bunun %34,4'ü 0-15 yaş arası, %59,6'sı 15-65 yaş arası, %6'sı 65 ve daha yukarı yaş grubunda bulunmaktadır.

Çalışabilir nüfus (15-65 yaş arası) %59,6 ile en yüksek oramı teşkil etmektedir.

2.4. Enerji

İmalatın makina ile yapılmakta olması modern sanayinin en açık özellikleidir. Makinaların gerek yapılması gerek çalıştırılması için ise insan gücünün çok üstünde olan enerjinin gerekli oluşu modern sanayi faaliyetleri ile Enerji kaynakları arasındaki yakın ilişkinin esas sebebidir" (TÜMERTEKİN,1969, 64)

Yeşilyurt'ta mevcut sanayi tesislerinde kullanılan başlıca enerji kaynakları; kömür, fuel oil ve elektrik olup mevcut tesislerin hemen hepsinde elektrik enerjisi kullanılmaktadır. Bunun yanısıra kireç fabrikası ve kireç ocağında kok kömürü ve toz taşkömürü kullanılmaktadır. Boya-Apre tesislerinin buhar kazanları içinde fuel-oil kullanılmaktadır.

1951 yılında Sümerbank tarafından Derme çayı üzerinde, Kapılık mevkiinde yapılmış olan 4,50 M.W. gücünde ve 10^6 Kwh. yıllık üretim kapasitesine sahip Derme santralinin inşası ve üretime geçmesi (DSİ, Türkiye'deki Barajlar ve Hidroelektrik Santrallar, 1984) ile Yeşilyurt elektrik enerjisine kavuşmuştur. Zamanla sanayi tesislerinin özellikle dokuma atölyelerinin artması ile enerji ihtiyacı da artmış, mevcut elektrik şebekesi yetersiz kalmış ve Sümerbank ile anlaşmazlıklar çıkmıştır. Bunun üzerine elektrik dağıtım şebekesi yenilenmiş ve 1971 yılından itibaren Sümerbank yerine T.E.K.'ten elektrik sağlanmaya başlanmıştır. Günümüzde elektrik enerisi temininde herhangi bir problem yoktur.

Tesislerde kullanılan Kok kömürü ve Taş kömürü tozu İskenderun'dan fuel-oil ise piyasadan temin edilmektedir.

2.5. Ulaşım

"Ulaşım yolları ve taşıma imkanları altyapının bir kısmını teşkil etmektedir. Bunlar bir bölgenin ekonomik gelişmesi için oldukça önemli temel esasların bir parçası olarak görülmeli gereken faktörlerdir. Ulaşım tarafından oldukça fazla etki altına alınmış olan ve bu yönden zorlanan bir yöre ulaşım yollarının yapı ve şeklini; tesir altında bulundurur. Ayrıca ulaşım çok çeşitli şekillerde Kültür yoresinin yapısında tesir eder." (KARABORAN, 1989, 94) Böylece "Kadim çağlarından beri ehemniyetini belli etmiş bir takım işlek yollara düğüm teşkil etmekte" (İslam Ansiklopedisi, 1972, Malatya maddesi) olan Malatya'ya yakınlığı dolayısı ile de Yeşilyurt yakın ve uzak çevre ile bağlantı kurmakta zorluk çekmemiştir. Eski Adıyaman yolу da Yeşilyurttan geçmekte olup bu yol vasisi ile Urfa'ya kadar gidilmekte idi. İlçe merkezinden geçmekte olan bu yol Adıyaman caddesi olarak adlandırılmıştır. Kuzey yönde Derme çayı vadisini takip edip Beyler deresi mevkiinde Malatya-Kayseri, Malatya-G.Antep yönünde devam eden ana yola bağlanan bir diğer yol bulunmakta ve bu yolun ilçe merkezindeki kısmı G.Antep Caddesi adını almaktadır.

Her iki yolda geçmişte kervancılar tarafından kullanılmış olup ilki Adıyaman yolу, diğeri Gazi Antep yolу, Halep yolу olarak anılmaktadır.

Günümüzde Derme çayı vadisinde Malatya'ya 9 km. mesafede bulunan Yeşilyurt elverişli ulaşım imkanlarına sahip bulunduğu için geçmişten bugüne varlığını devam ettirmiştir. "Yeşilyurt'a bağlı köylerin %100'ü 1-50 km.lik Asfalt stabilize yolla il merkezine ve %22'si stabilize, %78'i asfalt stabilize yolla ilçe merkezine ulaşım sağlanmaktadır." (T.C. K.K. B. Malatya ili Köy Envanter Etüdü, 1984, 45)

Yeşilyurt'tan il merkezine düzenli otobüs seferleri Belediye'ce

sağlanmakta olup, minibüs ve taksiler de çalışmaktadır. Halen 20 minibüs, 3 otobüs ve 9 taxi çalışmaktadır. Köyler'e Yeşilyurt'tan düzenli olarak otobüs, minibüs ulaşımı olmaya her köy doğrudan İl merkezi ile olan bağlantıyı kendisi sağlamaktadır.

2.6. Sermaye ve Pazar

Yeşilyurt'ta mevcut endüstri tesisleri özel sektöré ait olup, müteşebbislerin öz sermayeleri ile kurulmuştur. Tesislerden sadece biri, Yifaş A.Ş. 1472 üyenin ve kamu kuruluşlarının ortaklığı ile gerçekleştirilmiş çok ortaklı bir A.Ş. tır.

Ticari işyerleride aynı şekilde müteşebbislerin kendi sermayeleri ile kurup, işlettikleri birer işyeri durumundadır. İşyerlerinin kurulup, gelişmesinde mahalli sermaye etkili olmuştur. Geçmişte elsanatlarının, bahçe ziraatinin ve ticaretin yer aldığı bir merkez olması bu sermaye birikimini sağlamıştır. Günümüzde ise özellikle küçük tesisler işletme sermayesi ve makina parkını yenilemede sermaye sıkıntısı çekmektedirler. Esnaf Kefalet Kooperatifî vasıtası ile Halk Bankasından alınan kredi ise yıllık %48 faizli ve azami 10 milyon TL. olup ihtiyaca cevap vermemektedir.

Yeşilyurt'un İl merkezine olan yakınlığı ve ulaşım kolaylığı ürünlerin pazarlanması olumlu yönde etkilemiş bir pazar sorunu ile karşılaşılmamıştır. Geçmişte çevre köylere'de hizmet eden bir pazar özelliğine sahip iken bugün köylerin doğrudan şehir merkezi ile irtibat kurmaları bu özelliğini kaybetmesine sebep olmuştur.

3. ELSANATLARI ve ENDÜSTRİ

3.1. Elsanatlarının Tarihçesi ve Gelişimi

"Milli kültürümüzün en canlı delili ve paha biçilmez hazinesi olan elsanatları konusuna bakacak olursak, kullanılan hamaddenin bölgeye has olması nedeni ile genelde yöresel karakter teşviktedir. Söz konusu yöresel karakterdeki el sanatları, başlangıçta kişilerin kendi ihtiyaçlarını karşılama amacıyla yönelikken daha sonraları ticari nitelik kazanmış ve nihayet meslek haline dahi gelmiştir. Ancak bulundukları dar çevreden kurtulup yurt düzeyine yayılmamak, dolayısı ile bu işin ekonomik açıdan fayda sağlamaması, bu meslek erbabını mali sıkıntıya sokmuş ve netice de bir kısmı mesleği terk ederek başka işlere atılmışlardır. Yine büyük şehirlerdeki iş imkanının fazlalığı ve diğer sebepler, köyden şehrə gocu başlatmış, böylece bu sanatla uğraşanların sayısı azalmış, çırak yetiştirememiş ve nihayet bu sanat dalı yok olmaya başlamıştır."(T.C., S.T.B. Türk Elsanatları araştırma raporu, 1989, 141-148)

Geçmişte Yeşilyurt'ta bağ-bahçe ziraati ve ticaretin yanı sıra el sanatları da önemli bir geçim kaynağı olmuştur. Pamuk ipliğiinden imal edilen bez, ehram, gün iplığından yapılan aba ve şalvar kumaşı, gün, kıl veya pamuktan kilim dokuyan, kök boyası ile bunları çeşitli renkte boyayan dokumacılar, çeşitli giyim eşyası diken terziler, ayakkabı yapan yemeniciler, bakır kapları kalaylayan kalaycılar, yük ve binek hayvanlar için palan (semir) yapan palancılar, naibantlar, ağaç eşya ve ahşap doğrama yapan marangozlar, demir araç-gereç yapan demirciler bulunmakta idi. Bu sanat erbabları Yeşilyurt kadar çevre köylere de hizmet etmişler bu da Yeşilyurt'a merkezi yer özelliği kazandırmıştır.

Zamanla fabrikasyon üretimin ve eşyaların yaygınlaşması bu mesleklerin kaybolmasına ve azalmasına sebeb olmuştur. Gene ulaşımda, motorlu araçların çoğalması ve yolların daha iyi bir hale gelmesi ile köylerin doğrudan şehirle irtibat kurmalarına ve ihtiyaçlarını şehirden temin etmelerini sağlamış Yeşilyurt'un elsanatları yolu ile kırsal kesime hizmet etme özelliği ortadan kalkmıştır. Dokumacılık gelişerek Atölye tipi sanayi haline gelmiş, marangozların bir kısmı elektrikli makina temini ile hızar atölyeleri kurmuşlar, demircilik, nablantılık, kalaycılık, palancılık gibi meslekler kaybolmuş veya yok olmaya yüz tutmuştur. Halen 2 palancı, 1 kalayçı aralıklı olarak faaliyet göstermektedir. Kişisel zevke hitap eden terzilik ise varlığını korumuştur.

Günümüzdeki yapı ise aşağıda olduğu gibidir.

El sanatları işletmeleri

1- Metal İşleyen el sanatları

<u>İşletme çeşitleri</u>	<u>Sayısı</u>
Kalayıcı	1
Kaynakçı	3
Radyo-Tv. Tamircisi	3
Tüfek tamircisi	1
Elektrikçi	2
TOPLAM	10

Yeşilyurt İlçe merkezinde metal işleyen elsanatlarına ait 10 işletme olup, bu işletmeler İlçe merkezinin ve çevresinin ihtiyaçlarına cevap verirler.

2- Giyim, Tekstil İşleyen elsanatları

<u>İşletme çeşitleri</u>	<u>Sayısı</u>
Terzi	5

Ayakkabı tamircisi	5
Palancı	1
TOPLAM	11

Yeşilyurt'ta 5 terzi, 5 ayakkabı tamircisi 1 de palancı bulunmaktadır. Yeşilyurtluların talebini yeterince karşılamaktadır.

3.2. Endüstrinin Tarihçesi ve Gelişimi

"Cumhuriyet dönemindeki sanayinin gelişim sürecini takip edebilmek için Osmanlı sanayiinin gelişiminde dikkatle izlemek gerekir. Çünkü bilinen bir gerçektir ki, herhangi bir ekonomiye kendinden önceki ekonominin ve aynı zamanda yan ekonomilerin tesiri büyütür. Bu nedenle Osmanlı'nın Cumhuriyet'e bıraktığı mirasa da bakmak gerekir." (KARABORAN, 1989, 2)

"Geniş alanlara yayılmış olan Osmanlı İmparatorluğunun mamul madde ihtiyacı 19. Yüzyıla kadar elverişli doğal ve beseri koşullar içinde doğan ve gelişen ev ve atölye tipi imalat ile karşılanmaktaydı. Fakat, Avrupa'da modern sanayinin gelişmeye başlaması Osmanlı İmparatorluğu'nda etkisini hızla hissetti. Kapitülasyonlar, yabancı yatırım ve işletmecilere tanınan sınırsız kolaylıklar, yerli üretimin Avrupalı fabrikasyon üretimle rekabet edememesi vb. nedenler yüzünden, İmparatorluğun bu sıralarda Batı'da doğan sanayi devrimi'ne ayak uyduramaması, Türk el sanatlarının gerilemesine ve işsizliğe yol açtı." (ÖZGÜÇ, 1986-1987, 37)

"Cumhuriyet idaresi, Osmanlılardan, sayıları 270'e yaklaşan atölyeleri devraldı. Lozan barış anlaşmasıyla (1923) kapitülasyonlar kaldırıldı. Fakat anlaşma gereği Türkiye, 1929 yılına kadar, Avrupa mallarına gümrük vergisi koyma hakkına sahip değildi. Bu sebeplede, kuracağı

endüstri tesislerini yabancı rekabete karşı koruma imkanına sahip değildi.

1930 yılında, zirai ürün fiyatlarının bütün dünyada düşmesi, ihrac gelirlerimizi azalttı. Dışardan mamül madde getirmekte zorluk çeken ülkemiz, bazı malları dahilde imal etme çarelerini aradı ve 1934-1938 de 5 yıllık bir plan hazırladı. İlk beş yıllık dönemde, planlanan 16 dokuma, maden, selüloz, seramik fabrikası kurulmuş, özel teşebbüsde, dokuma fabrikalarıyla bu seferberlige katılmış ve Türkiye endüstrisinin çekirdeği bu dönemde kurulmuştur. İkinci 5 yıllık plan dönemi (1939-1945), son cihan savaşına yıllarına rastlamış, endüstrileşme durmuş; bütün faaliyet, yıpranmış endüstriyel teçhizatın yenilenmesine yöneltilmiştir.

Türkiye, dış yardımların artması ve sınai yatırımların teşvik görmesinden cesaret alan özel teşebbüsün de katılımıyla, 1958 yılından sonra büyük bir endüstrileşme dönemine girmiştir." (YÜCEL, 1987, 185)

Derme çayı vadisinde eski Adıyaman yolu üzerinde kurulmuş olan Yeşilyurt eski adı ile Kariye-i Çirmuhtı Kanuni devri Malatya tahrir defterine göre 116 haneli bir köy durumundadır. Bu kayda göre en fazla verginin çevre köylerde bulunmayan Boyahane vergisi olması ve pamuk vergisinin tespit edilmiş olması (Bkz. ELİBÜYÜK, YİNANÇ, 1983, 50) sebebi ile Yeşilyurt'ta dokumacılığın oldukça gelişmiş bir durumda olduğunu anlıyoruz. Dokumacılık için gerekli hammadde olan pamuk üretimi bulunmakta (günümüzde çevrede pamuk ziraati yapılmamaktadır), yün ve kıl ise hayvanlardan temin edilmekte idi.

"Çok eski çağlarından beri Malatya ve çevresinde dokumacılık, çiftçilik ve tarımın diğer kolu olan hayvan besiciliği yanında en önemli sanayi kolu olarak mevcuttur. ... Bu arada satışa sunulmak üzere perdelikler, bezler, kılım, cecim ve hâfler dokuyan özellikle Çirmikti bağ köyü (Yeşilyurt) ile

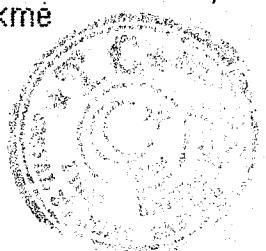

Malatya şehrinin kuzey kısmına düşen Çarmuzu mahallesinde Culfa'lık işini meslek edinen piyasa tezgahları gelişmişti" (BAŞBAY, 1986, 100-101)

Pamuk veya yün ipler kullanılarak iplik haline getirilmiş, renkli kumaş dokunacağında, kazanlarda kaynatılmış boyanmış ve açık arazide kurutulmuştur. Boya olarak 1930'lu yılların sonuna kadar kök boyası tabir edilen ağaç yaprağı veya otlardan elde edilen boyalar kullanılmıştır. Tek katlı iplikler daha dayanıklı olması ve kolay işlenmesi için kitre zamkı ile muameleye tabi tutulmuş (Kitre zamkı Yeşilyurt'un güneyinde Adıyaman iline bağlı Çelikhan ilçesinden Porğa olarak adlandırılan mevkiden temin edilmiş) Kitre zamkı temin edilemediğinde ise ağaç zamkı kullanılmış.

Yün iplikten dokunan şalvar kumaşında ise siyah renk tercih edilmiş olup, yün iplik ve yün Karagöz köyünde boyatılmıştır. Bu boyama işleminde çamur kullanıldığı için çamur boyası olarak tabir edilmektedir. Köylüler için yapılan Abalar genellikle siyah veya beyaz renkte yapılmış desen olarak iki büyük bir orta ikide küçük çizgi kullanılmıştır. Pamuklu bez üretimi 60-68 cm. eninde değişmekte olup genellikle boyanmadan beyaz olarak üretilmiştir. Dokumacılıkta kullanılan el tezgahlarında Gürgen ağacı tercih edilmiş Yeşilyurtlu marangozlar tarafından yapılmıştır. Elde edilen dokumacılık ürünleri çevre köylere satılmakla beraber daha çok Malatya'da Yeni cami çevresinde kurulan pazar yerinde satılmıştır. İhtiyaç duyulan pamuk önceleri çevreden sağlanırken sonraki yıllarda Harput'tan ve Çukurovadan temin edilmiştir.

Bu üretim tarzı 1939-40 yıllarına kadar devam etmiştir. Bu tarihlerde başlayan sıkıntılı dönemde (II. Dünya Savaşı yılları) talep artlığından el tezgahları yetersiz kalmış biraz daha gelişmiş bir eltezgahı olan çekmə

tezgahlar kullanılmaya başlanmıştır.

Malatya Sümerbank Pamuklu tesislerinin işletmeye girmesi ve piyasada fabrika ipliği bulunması sebebi ile daha kaliteli olan fabrika ipliği tercih edilmeye başlanmıştır. Bu arada çok sayıda dokumacı da Malatya Sümerbank pamuklu tesislerinde işçi olarak çalışmaya başlamış böyle Yeşilyurt'taki dokumacılık fabrikaya bir anlamda kalifiye eleman temin etmiş oldu.

1940 yılında İktisat ve Ticaret Bakanlığı Kooperatifleşen dokumacılar kontenjan ipliği vereceği şeklindeki teşviki, İl İktisat Müdürlüğü'nün kooperatifleşmedikçe fabrika ipliği verilmeyecek şeklindeki ifadesi üzerine, Ankara'ya bir grup temsilci gönderilip, görüşmeler yapıldı ve Yeşilyurt'ta dokumacılar kooperatif kuruldu. Kooperatif aylık kontenjan olarak her üyeye 2-4-5 paket (1 paket 4,5 kg.) iplik sağladı. Kooperatif bütün dokumacılar üye durumunda olup çekme tezgahı olan 500 üye bulunmakta idi. Temin edilen iplik 6-30 numara arasında değişen kalınlıkta olup bu ipliklerden iç çamaşırlık bez, tülbent, başörtüsü, grizet (okul önlüğü kumaşı), dırıl (alaca), peştemal, beyaz bez, ehram üretimi yapıldı.

Fabrika üretimi ve rekabetine dayanamayan el tezgahı üretimi 1940'lı yılların sonunda pazarını kaybetti ve 1950 yılında da kooperatif lağvedildi.

1951 yılında Sümerbank tarafından Yeşilyurt'un güneyinde Gündüzbeğ kasabası Kapılık mevkiinde yaptırılan Derme santralinin üretmeye girmesiyle birlikte Yeşilyurt elektriğe kavuşmuş oldu. Elektrik enerjisinin mevcudiyeti zor durumda olan dokumacılığın gelişmesine yeni bir yön verdi. 1954 yılında elektrikle çalışan motorlu dokuma tezgahları getirildi ve bu tezgahlar Yeşilyurt'ta büyük bir ilgi ile karşılandı. İlk tezgahlar

Mersin den Şadi bey isimli bir iş adamından alındığı içinde Şadi bey tezgahları olarak anılmıştır. Daha sonra Bursa tezgahları getirilmiş zaman içerisinde çok çeşitli tip ve markada makinalar temin edilmiştir.

Artan üretimle pazar ilişkilerinin gelişmesi neticesinde tesislerde gelişme görüldü. İhtiyacı karşılamak için Boya Apre makinaları, Hasıl makinaları, iplik bükme makinaları getirilerek üretime geçildi. 1958 yılında 3 adet olan tesis sayısı 1968 yılında 23 adete 1978 yılında 59'a 1988 yılında ise 67 ye yükselmiştir. Bu üretim ve tesislerdeki gelişme 1974 yılı başlarına kadar bütün hızı ile devam etti. Fakat bu yıllarda makinalarda görülen teknolojik gelişmeye uyum sağlanamamış, yeni model makinalar temin edilemediği için boyahane tesisleri kapatıldı ve tek tür kumaş üretimine geçildi*

Böylece geleneksel ev imalatı, teknoloji ve piyasa şartları etkisinde varlığını devam ettirip gelişerek "Hammaddeyi başka alanlardan sağlayabilen ve mamül maddeyi de başka bölgelere yada imalat faaliyetinin yer almış olduğu alana satabilen, imalatın evlerden çıkip "Atölye" adı verilen yerlerde toplanması ile ortaya çıkan Atölye tipi imalat haline geldi" (TÜMERTEKİN, 1982, 177) Makinalaşma ile üretimin artması pazar ilişkilerinde gelişmesi ile dokumacılar İstanbul'da bu dal ile ilgili tesisler kurmuşlardır ve daha çok Sağmalcılar semtini tercih etmişlerdir. İstanbul'da faaliyet gösteren bir kısım müteşebbis daha sonra Malatya İl merkezinde büyük tesisler kurmuşlardır.

Giyim sanayi dalında faaliyet gösteren YİFAŞ A.Ş. 1972 yılında bölgede

*) Modern fabrikaların ürünleri ile fiyat ve kalite yönünden rekabet edilemediği için pamuklu elbiselik, gömleklik vb. desenli, kumaş üretiminden vazgeçilerek ipliğin boyanmasına gerek duyulmayan etamin ve blucin kumaşı üretimine geçildi. 1977 yılından sonra etamine talebin azalması, blucin kumaşında ise kalite gelişimine ayak uydurulamadığı için üretimden vazgeçildi ve daha az işçilik gerektiren talebin fazla olduğu çadır bezî ve tentelik bez üretimine geçildi.

dokumacılık ile iştigal eden esnafın hammadde ihtiyacını da karşılamak üzere bir grup girişimci halk, YİFAŞ A.Ş.'nin nüvesini oluşturarak Yeşilyurt ilçesinde 25.000 iğlik pamuk ipliği tesis etmek üzere şirket kurma çalışmaları ile oluştu.

Iplik üretimi için kurulan şirket kredi temininde 'politik etkiler' ile önce Makina imalat sanayiine (Dokuma tezgahları imalatı) çevrilmiştir, buda olmayınca 1979 yılında yatırım konusunu Konfeksiyon imalat sanayii olarak değiştirmiştir ve 1983 yılında deneme üretimine başlamıştır. Açılışından bu yana fason üretim yapan işletme istenen performansa ulaşamamıştır. Bunda işletme sermayesinden yoksun olması, kalifiye eleman bulunmaması, pazarlama merkezlerine uzaklıği, hammadde ve malzeme piyasasına uzaklıği gibi sebepler etkili olmuş, aramılan kalifiye eleman bulunamamış, mevcut işçilerin eğitimine fırsat bulunamamıştır. Bu sebepler ile aralıklı olarak faaliyet gösteren tesis, 1988 yılında faaliyetini durdurmuştur. Haziran 1989 da Türkiye Kalkınma Bankası desteği ile fabrika üretime geçirilmiş halen üretim devam etmektedir.

Geçmişte Derme çayı vadisi boyunca inşa edilmiş su değirmenleri 1960'lı yıllara kadar varlığını devam ettirmiştir. Yeşilyurt ve çevre köylere hizmet etmiştir. 5 adet su değirmeni yapılmış olup bunlar Yeşilyurt'un elektriğe kavuşması ile 1962 yılında yapılan elektrikli değirmenin çalışması ve ileriki yıllarda daha da gelişmiş makinaların getirilmesi ile faaliyetlerine son vermişlerdir.

Halen 1 modern değirmen çalışmasına devam etmektedir. Un fabrikası gedik mahallesinde 1974 yılına kadar faaliyet gösteren Kiremit fabrikasının arazisi üzerine kurulmuştur. Hammaddeyi başka alanlardan sağlayan ve bölge dışına pazarlayan un fabrikası ucuz ve geniş alan

bulması işçi teminindeki kolaylık, şehre yakınlık gibi nedenler ile burayı tercih etmiş durumdadır. Yeşilyurt'ta faaliyetine son veren Kiremit fabrikasının işletme sahipleri Elazığ'da İyidemirler Kiremit Fabrikasını kurmuşlardır. Leblebicilik işi ise gelişmiş, imalatını yapan kişiler Malatya İl merkezinde faaliyet göstermekte olup, kuruyemiş imalat tesisleri ise Gedik mahallesinde bulunan fabrikada devam etmektedir.

Ihracata yönelik faaliyet gösteren Kaysı paketleme tesisi Yifaş'ın geniş ve boş olan kapalı alan imkânından faydalanan fabrikanın boş olan depolarından bir kısmını kiralayarak makinalarını yerleştirmiş 1989 yılından beri üretime devam etmektedir.

Gedik mahallesi ve çevresindeki tarıma elverişli olmayan taşlık arazi Kireç taşlarından meydana geldiği için Kireç ocakları için uygun bir yer olmuş ve işletilmiştir. Günümüzde 1 kireç ocağı ve bir kireç fabrikası faaliyetini sürdürmektedir.

Yeşilyurt'un elektriğe kavuşması ile Hızar Atölyeleri kurulmuş, yakın çevrenin inşaat için ihtiyaç duyduğu ahşap malzeme üretilmiştir. İşlenecek ağaç Yeşilyurt ve çevresinden (Derme suyu vadisinde çok miktarda bulunan Selvi, Kavak, Söğüt vb.) temin edilmiştir. Pazarın sınırlı olması sebebi ile Yeşilyurtlu müteşebbisler daha çok Malatya sanayi bölgesinde tesislerini kurmuşlardır.

3.3. Bugünkü Yapı ve Düzen

Yeşilyurt İlçe merkezinde faaliyette bulunan 88 endüstri tesisinin bulunmaktadır. Tesis sayısı bakımından %86,4 lük oran ile dokuma endüstrisi (76 tesis) başta gelmektedir. Onu %5,7 lik oran ile ağaç ürünleri (5 tesis), %4,5 luk oran ile gıda (4 tesis), %2,3 lük oran ile taş, toprağa

dayalı endüstri (2 tesis), %1,1 lik oran ile giyim endüstrisi (1 tesis) takip etmektedir (Tablo 3)

İşçi adedine göre bir sıralama yapacak olursak 333 işçi ile dokuma endüstrisinin başta geldiğini onu 70 er işçi ile giyim ve kireç endüstrisi, 40 işçi ile gıda, 7 işçi ile ağaç ürünleri endüstrisi takip etmektedir.

Dokuma endüstrisi hem işçi, hem de tesis sayısı bakımından başta gelmektedir.

Tablo-3 Yeşilyurt'ta endüstri tesislerinin bugünkü durumu

Endüstri Kolu	Dokuma	Giyim	Ağaç Ürünleri	Gıda	Taşa-Toğraجا Dayalı End.	Toplam
Tesis adedi	76	1	5	4	2	86
Tesis oram	%86.4	%1.1	%5.7	%4.5	%2.3	%100
Toplam işçi	333	70	7	40	70	520
Toplam işçi oram	%64	%13.5	%1.3	%7.7	%13.5	%100
Erkek işçi	256	30	7	40	70	403
Erkek işçi oram	%63.5	%7.5	%1.7	%9.9	%17.4	%100
Toplam içindeki oram	%49.2	%5.7	%1.3	%7.7	%13.5	%77.4
Kadın işçi	77	40	-	-	-	117
Kadın işçi oram	%65.8	%34.2	-	-	-	%100
Toplam içindeki oram	%15	%7.6	-	-	-	%22.6

3.3.1. Büyüklük

Çalışmamıza konu olan 88 endüstri tesisinin büyülüük bakımından incelenmesinde "çalışan kişi" miktarı esas alınmıştır. Bunun başlıca sebebi bu unsurlarındaki bilginin temin edilebilmesidir.

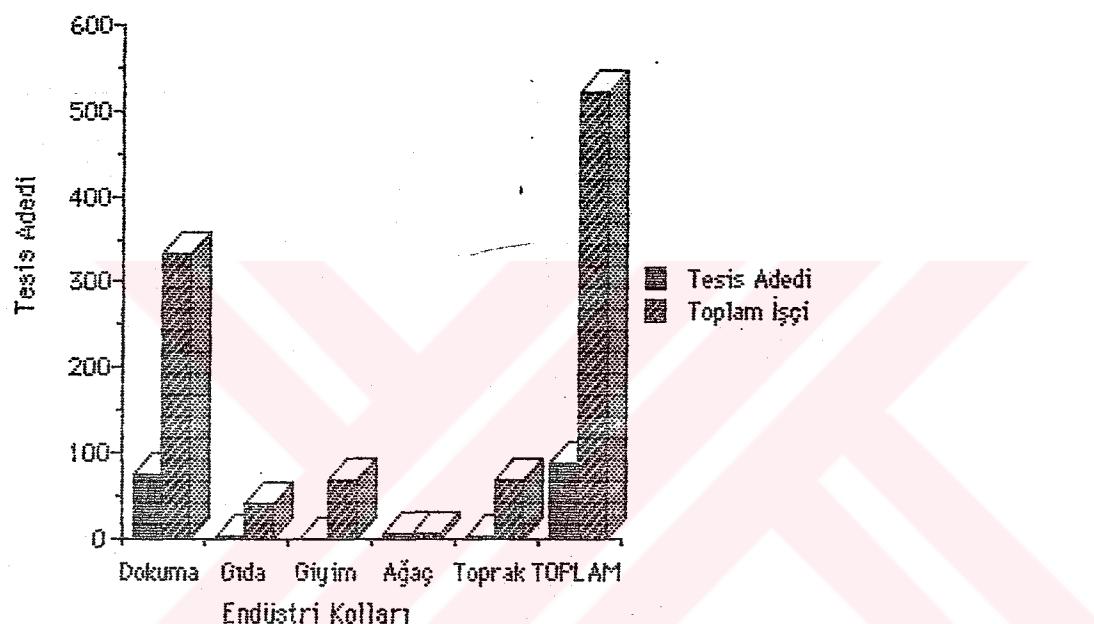
Genel olarak 1-9 arasında işçi çalıştırın tesislerin çoğunlukta olduğu müşahade ediliyor. Tesislerin 74'ü bu kısma girmektedir. 10-25 arasında işçi çalıştırın 11 tesis 25-50 arasında işçi çalıştırın 1 tesis, 50-75 arasında işçi çalıştırın 2 tesis bulunmaktadır. (Tablo 4)

Tablo: 4 Çalışanlar ortalamasına göre işyeri büyülüüğü

Endüstri kolları	Tesis adedi	Toplam isiçi	Çalışanlar ortalamasına göre işyeri büyülüüğü								
			1	2	3-4	5-6	7-9	10-25	26-50	51-76	-
Dökuma	76	333	14	21	21	7	4	8	1	-	-
Gıda	4	40	-	-	1	-	1	2	-	-	-
Giyim	1	70	-	-	-	-	-	-	-	-	1
Ağaç Ürün.	5	7	3	2	-	-	-	-	-	-	-
Kireç	2	70	-	-	-	-	-	1	-	-	1
TOPLAM	88	520	17	23	22	7	5	11	1	2	

Tesis büyülüüğü bakımından da endüstri kolları arasında farklar vardır. 1-9 arasında işçi çalıştırın 74 tesisin 67'si dokuma endüstrisinde, 5'i ağaç ürünlerinde, 2'si gıda endüstrisinde bulunurken, 10-25 arasında işçi çalıştırın 11 tesisin 8'i dokuma endüstrisinde, 2'si gıda endüstrisinde 1'i taşa-toprağa dayalı endüstri dallarında bulunmaktadır. 25-50 arasında işçi

çalıştıran 1 tesis dokuma endüstrisinde, 50-75 arasında işçi çalışların 2 tesisden 1'i giyim endüstrisinde, 1'i de kireç endüstrisinde bulunmaktadır. (Tablo 4)) Dokuma endüstrisinde daha çok küçük işletmeler hakim durumdadır. Onu ağaç ürünleri ve gıda takip etmektedir. Giyim ve kireç endüstrisinde ise büyük işletmeler hakim durumdadır.

Grafik-2 Çalışanlar ortalamasına göre işyeri büyütüğü

Ülkemizde "işletmeleri, büyütüklerine göre sınıflara ayıracak" yasalar, yönetmelikler ve tüzükler mevcuttur. Ancak, yasal tanımlamalar, özel amaçlar ile yapıldığı için, özel amaçların gerçekleşmesi yönünden doğrulu olabilirler. Küçük işletmelerin tammini yapan yasaların başlıcaları şunlardır.

- Türk ticaret kanunu
- Ticaret ve sanayi odaları kanunu
- Eşnaf ve küçük sanatkarlar kanunu

- Gelir vergisi kanunu
- Sanayi sivilî kanunu
- Belediyeler kanunu

Çalışan işçi sayısına göre işyeri büyüklüğünü belirlemekte de kesin ölçütler bulunmamaktadır. "1980 sanayi ve işyerleri sayımında imalat sektöründe istihdam ölçüt olarak kullanılmış 1-9 kişi çalıştırılan işyerleri küçük işletme olarak kabul edilmiştir.

Türkiye Halk Bankası, kredilendirme çalışmalarında küçük sanayiciyi tamamlamak amacıyla belirlediği kriterlerde 5-25 kişinin istihdam edildiği yerleri göz önüne almış, 1980 yılında Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, D.P.T ve kimi bakanlıklarca ortaklaşa kabul edilen tanımda ise en çok 25 kişi çalıştırılan tesisler küçük sanayi olarak kabul edilmiştir" (ALPUGAN, 1988, 5-6-7)

Bu incelemede 25 ve daha az işçi çalıştırılan tesisleri küçük sanayi tesisleri olarak kabul ettiğimizde mevcut olan 88 tesisin %96'sı (85 tesis) küçük işletme, %4'ü (3 tesis) büyük işletme olarak ayrılmakta ve Yeşilyurt'ta küçük sanayinin hakim durumda olduğu görülmektedir (Tablo 4)

Tablo - 5 Endüstri tesislerinin kuruluş yıllarına göre dağılımı

Sanayi Kolları	1951-60	1961-70	1971-80	1981-90
Dokuma	3	37	70	76
Gıda	-	1	2	4
Gıgım	-	-	1	1
Ağaç Ürünleri	2	2	4	5
Taşa-Toprağa dayalı End.	-	1	2	2
TOPLAM	5	41	79	88

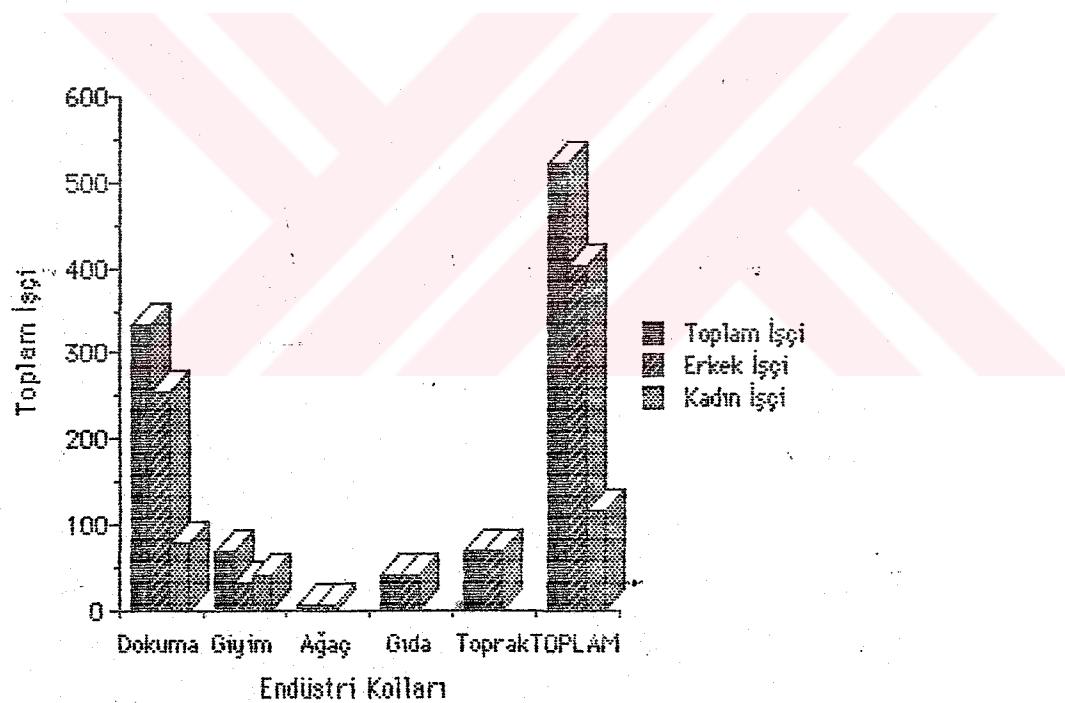

3.3.2. Gelişme seyri

Yeşilyurt'ta 1951-60 yılları arasında 5 olan tesis sayısı, 1961-70 yılları arasında 41'e, 1971-80 yılları arasında 79'a, 1981-90 yılları arasında ise 88'e yükselmiştir.

3.3.3. İşçi

Mevcut tesislerde toplam 520 işçi çalışmaktadır. Dokuma endüstrisinin toplam işçi içerisindeki payının %64 olduğu onu %13,5 ile giyim ve taşa-toprağa dayalı endüstri, %7,7 ile gıda, %1,3 ile ağaç ürünleri takip etmektedir.

Grafik-3 Yeşilyurt'ta işçi sayısının endüstri kollarına dağılımı

Toplam erkek işçi miktarında da %49,2 ile dokuma endüstrisi başta gelmekte onu %13,5 ile taşa-toprağa dayalı endüstri, %7,7 ile gıda, %5,7 ile giyim, %1,3 ile ağaç ürünleri takip etmektedir. Kadın işçi miktarında da %15 ile dokuma başta gelmekte onu %7,6 ile giyim takip etmektedir.

Yeşilyurt'taki endüstri tesislerinde çalışan işçilerin %77,4'lük bölümü erkek, %22,6'lık bölüm ise kadın işçilerden meydana gelmektedir (Table 3). Mevcut tesislerde çalışan 520 işçinin 250'si Malatya'da, 270'i Yeşilyurt'ta ikamet etmekte olup, bayan işçilerin hepsi Malatya'dan gelmektedir. Yeşilyurt dışından gelenler işe gidiş-gelişlerinde, otobüs ve minibüslerden faydalananmaktadır.

3.3.4. Ulaşım

İşletmeler hammadde ve mamül madde naklinde karayolundan faydalananlardır. İşçilerde gidiş-gelişlerinde karayolunu kullanmaktadır. İşletmeler servis aracına sahip olmayıp, büyük işletmeler işçilerin yol masrafını karşılamaktalar.

3.3.5. Mülkiyet

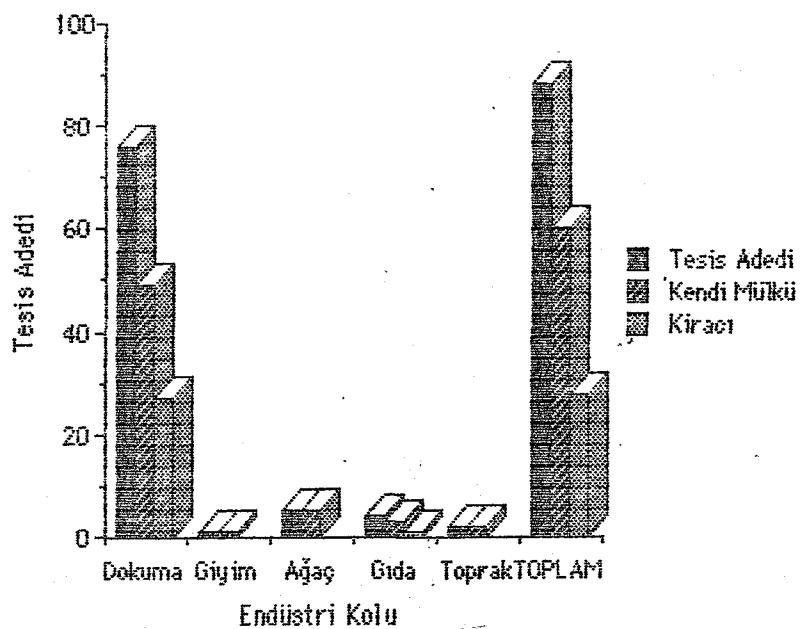
Mevcut tesislerin hepsi özel sektörde ait olup kiralanmış binalarda en çok faaliyette olan işletmeler dokuma endüstrisinde bulunmaktadır.

Table - 6 İşletmelerin mülkiyet durumu

Sanayi kolu	Tesis adedi	Kendi mülkü	%	Kıracı olan	%
Dokuma	76	49	55.6	27	30.7
Giyim	1	1	1.1	-	-
Ağac Ürünleri	5	5	5.7	-	-
Gıda 4	3	3.4	1	1.1	5
Taşa-Töograja D.End. 2	2	2	2.3	-	-
TOPLAM	68	60	68.2	28	31.8

Onu %1,1 ile gıda (1 tesis) takip etmekte, tesislerin %68,2'si (60 tesis) kendi mülkü olan yerde, %31,8'i (28 tesis) kıracı olarak faaliyet göstermektedir (Table 6).

Grafik-4 İşletmelerin mülkiyet durumu

3.3.6. Dağılış

Yeşilyurt'ta halen faaliyeti devam etmekte olan 88 endüstri tesisi önce 1/2000 ölçekli imar planı paftaları üzerinde işaretlenmiş, sonra dağılış haritası hazırlanmıştır. Harita 4'de her endüstri tesisi bir Üçgen işaret ile gösterilmiş dağılış düzeni hakkında bir fikir elde edinilmek istenmiş Harita 5'te ise sanayi tesisleri gruplara ayrılarak gösterilmiştir.

Harita 4'de sanayi faaliyetlerinin Yeşilyurt İlçe merkezinin hemen her tarafında yer aldığı görülmektedir ve büyük bir kısmının ikametgahlar arasında bulunduğu müşahade edilmektedir, tesis yerlerini seçimde tam bir serbesti ile hareket edilmiştir. Sanayi bölgesi tespiti yapılmamış ve bu yönde bir çalışma bulunmamaktadır. Dokumacılar Derneği; kooperatif kurarak bir küçük sanayi sitesi yapma girişimi içerisinde olmuşsada, uygulamaya geçememiştir.

Yeşilyurt'taki sanayi tesislerinin dağılışına daha yakından bakacak

olursak şu hususlar dikkati çeker. Tesislerin büyük bölümü, özellikle dokuma endüstrisine ait tesisler Derme kanalı ile Derme çayı arasında kalan vadide tabanında toplanmış olduğunu görürüz (Harita 5) İlçenin bu bölümü asıl yerleşilen eski binaların çoğulukta olduğu yerdir. İkametgahların genellikle iki katlı yapılmış olmaları ve asıl ikamet edilen yerler ikinci kat olduğu için birinci kat atölye için ihtiyaç duyulan kapalı alan imkanını yaratmıştır. Böylece müteşebbisler önceleri kendi binalarının birinci katından faydalananmışlar ve ayrıca tesis için inşaat masrafından kurtulmuşlar buda yer seçiminde asıl etken olmuştur. Bir kısım müteşebbisde kira yolunu tercih etmiş ve sanayi tesisleri ile ikametgahlar alt alta, yan yana bulunma durumuna gelmişlerdir.

Daha büyük kapalı alanlara ihtiyaç duyan giyim ve gıda endüstrisine ait tesisler ise biri hariç ikametgah alanlarının çevresinde boş alanlarda kurulmuştur.

Taşa-toprağa dayalı endüstri dalına ait tesisler ikamet alanının dışında boş arazide, hammaddenin bulunduğu yere kurulmuştur. Yeşilyurt İlçe merkezinde bir sanayi bölgesi tespit edilmediği için tesisler gelişigüzel dağılmışlardır. Mevcut tesislerin 26'sı Hiroğlu mahallesinde, 25'i Molla Kasım mahallesinde, 26'sı Hamidiye mahallesinde 1'i Gedik mahallesinde bulunur. (Harita 5)

3.4. ENDÜSTRİ KOLLARI

3.4.1. Dokuma Endüstrisi:

Yeşilyurt'ta bu endüstri dalına ait 76 tesis ve buralarda çalışan 333 işçi bulunmaktadır. Mevcut tesisler 4 kategoride toplanır.

- 1- Dokuma atölyeleri
- 2- İplik büküm atölyeleri
- 3- Boya-apre atölyeleri
- 4- İplik fabrikası

Dokuma atölyeleri; pamuk ipliği kullanarak tezgahlarda bez (çadır bez, tentelik bez) üretimi yapmaktadır.

İplik büküm atölyeleri; dokuma atölyeleri için gerekli olan 2 veya 3 kat bükülülmüş ipliği hazırlamaktadır.

Boya-apre atölyeleri; dokunmuş olan ham bezin boyanmasını ve aprelenmesini yapmaktadır.

İplik fabrikası; pamuktan değişik kalınlıkta iplik (tek kat) üretimi yapmaktadır.

Toplam tesis sayısı 76 olup, bunun 59'u dokuma atölyesi, 17'si iplik büküm atölyesi, 1'i Boya-apre atölyesi ve 1'i de iplik fabrikasıdır. Dokuma atölyelerinden 2'si boy-a-pre işlerinde kendisi yapmakta gene 1 atölyede hasil işlemi yapacak makina parkına sahiptir.

Atölyelerin makina parkı:

Dokuma tezgahı	: 222 adet
Atkı makinası	: 59 adet
Büküm makinası	: 40 adet (6220 iğ)
Bobin makinası	: 31 adet
Çözgү makinası	: 30 adet
Boya-apre tesisi	: 3 adet
Hasıl makinası	: 1 adet

Makina parkı eski model makinalardan meydana gelmekte olup büyük fabrikaların makinalarını yenilemesi sebebi ile sattıkları makinalardan

oluşturulmuştur.

Mevcut tezgahların günlük ortalama kapasitesi 100 metre olup, toplam olarak günlük 20.000 metrelük bir üretim kapasitesi vardır. Gene büküm atölyelerinin günlük kapasitesi 6-7 ton arasındadır. Boya-apre tesisleri ise ihtiyacı karşılamaktadır. Kapasite kullanımı tamamen piyasa şartlarına bağlı olup, talep arttığında kapasite kullanımını artmaktadır.

Dokuma endüstrisi dalında toplam 333 işçi çalışmaktadır. Bunun 256'sı erkek işçi 77'si kadın işçidir. Endüstri tesislerinde çalışan toplam işçi miktarı içinde %64 lük bir paya sahiptir. erkek işçilerin %63.5'i kadın işçilerinde %77'si bu endüstri dalında bulunmakta olup tesis sayısı ve işçi miktarı yönünden en fazla paya sahip olan endüstri dalı olma özelliğine sahiptir. (Tablo 3) İşçilerin 156'sı Malatya'da, 100'ü Yeşilyurt'ta ikamet etmektedir. Bayan işçilerin hepsi Malatya'dan gelmektedir.

Mevcut tesislerin 75'i 25 ve daha az işçi çalıştırılan tesisler olup sadece 1 tesis 25 ten fazla işçi çalıştırmaktadır. (Tablo 4) bu özelliği ile de küçük işletmelerden meydana geldiği görülmektedir. 25 ten fazla işçi çalıştırılan tek tesis iplik fabrikası olup oda iplik ihtiyacının cüzi bir miktarını karşılamaktadır ve büyük fabrikalar ile kıyaslanacak ölçüde büyük bir tesis değildir.

Bu daldaki tesislerin 28'i kendi sermayesi ile çalışırken, 48 tesis fason üretim yapmaktadır. Bu özellik değişken olup, fason çalışan atölyeler bir süre kendi sermayesi ile üretim yaptığı veya kendi sermayesi ile çalışmanın zaman zaman fason çalıştığı görülmektedir. Bu özelliğin işletme sermayesi yetersizliğinden ve pazar şartlarından dolayı müşahade edilmiştir.

Tesislerin hepsi özel sektöré ait olup, 76 tesisinden 28'inin kiracı

olduğu, 38'ininde kendi binasında olduğu görülmüştür. Tesislerden 46'sı konutların zemin katında cadde veya sokşa çıkışlı olan bölümde 20'side müstakil binalarda faaliyet göstermektedir (Tablo 6).

Yeşilyurt'ta meskenlerin mimari tarzında 2. katların asıl ikametgah olarak kullanılması, başlangıçta atölyeler için ihtiyaç duyulan kapalı alan ihtiyacını karşılama yönünden olumlu bir etkiye sahip olurken, zamanla tesisler makina parklarını genişletmek istediklerinde kapalı alan problemi ile karşı karşıya kalmışlar, ayrıca bir inşaat yapma masrafı ortaya çıkmış buda gelişmeyi olumsuz yönde etkileyen bir özellik olmuştur. Gene makinaların gürültüsü şikayet konusu olmuş, bazı durumlarda saat 23 ten sonra çalışmaları yasaklanmıştır.

Ihtiyaç duyulan temel hammadde olan pamuk iplığının çizi bir kısmı Yeşilyurt'ta bulunan iplik fabrikasından ve daha çok Gazi Antep, K.Maraş, Adana, Malatya'da bulunan iplik fabrikalarından temin edilmektedir.

Üretilen bez ise boyanmış olarak veya ham bez (beyaz) olarak başta İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük şehirler olmak üzere Türkiye genelinde pazarlanmaktadır. İşletme sahiplerinin ifadesine göre Türkiye'nin çadır bezi, tentelik bez ihtiyacının %50'si karşılanmaktadır.

Gerek hammadde temininde, gerekse mamül madde naklinde karayolu ulaşımından faydalananmaktadır.

Tesisler belli bir gere toplanmamış olup ilçe merkezinin her yerine dağılmış durumda bulunmaktadır (Harita 5) Yer seçiminde temel etken ihtiyaç duyulan kapalı alanın sahibi olunması veya kiralanabilmesi olmuştur.

3.4.2. Gıda sanayii

Bugün Yeşilyurt İlçe merkezinde gıda endüstrisine ait 4 tesis ve bu tesislerde çalışan 40 işçi bulunmaktadır. Bu endüstri dalına ait tesisler 4 grupta incelenebilir.

1- Kaysı paketleme tesisi

2- Un fabrikası

3- Kuruyemiş (çerez) fabrikası

4- Değirmen

Kaysı paketleme tesisi; Kuru kaysı yıkama, paketleme, ambalajlama işlemleri yapılmakta olup ihracata yönelik olarak çalışmaktadır. Günlük 17,5 ton kapasiteye sahiptir. Merkezi İzmir'de olan kuruluş üreticiye yakın olmak maksadı ile Yifaş A.Ş.'nin boş olan bir kısım depolarını kiralayıp makinalarını kurmuş ve 1989 yılında üretime başlamıştır.

Kuru kaysı Malatya kaysı pazarından temin edilmekte İslendikten sonra karayolu ile İzmir'e gönderilip ihracat edilmektedir.

Un fabrikası; Un ve kepek imalatı yapmakta olup, yıllık 17390 ton/yıl 79/81 Ran.Un ve 4348 ton/yıl kepek üretim kapasitesine sahiptir. Ver seçiminde Malatya'ya yakınlık, uygun boş alanın temini etkili olmuş, daha önceleri üretimini durdurmuş olan kiremit fabrikasının yeri satın alınarak tesis 1986 yılında kurulup işletmeye açılmıştır. Gerekli buğday Diyarbakır ve Adana'dan temin edilmekte, üretilen mamül madde Malatya'ya pazarlanmaktadır.

Kuruyemiş fabrikası; bu daldaki çalışan 1 tesis bulunmaktadır olup, muhtelif cins kuruyemiş imalatı yapılmaktadır. Yıllık 1766 ton/yıl kapasiteye sahiptir. 12 işçinin çalıştığı tesisde işçilerin 1'i Yeşilyurt'ta, 11'i Malatya'da ikamet etmektedir. Üretilen mamül madde Malatya ve çevre

illerde pazarlanmakta olup, nakliyede karayolundan faydalaniilmaktadır.

3.4.3. Giyim Endüstrisi

Bu endüstri dalına ait 1 tesis bulunmaktadır, çeşitli kamu kuruluşları ve halktan 1472 üyenin ortak olduğu A.Ş. dir. Çeşitli tarihlerde üretime ara veren tesis halen Kalkınma Bankasının desteği ile çalışmakta muhtelif cins konfeksiyon üretimi yapılmaktadır. Üretim fason olarak yapılmakta ve talebe, siparişe göre değişiklik göstermektedir. Yıllık 11 000 000 adet/yıl kapasiteye sahiptir.

70 işçinin çalıştığı tesiste 40 bayan, 30 da erkek personel bulunmaktadır. Bunların 7'si Yeşilyurt'ta 63'ü ise Malatya'da ikamet etmekte olup, bayan işçilerin hepsi Malatya'dan gelmektedir. Nakliyede karayolundan faydalaniilmaktadır.

3.4.4. Ağaç Ürünleri Endüstrisi

Bu endüstri dalına ait 5 tesiste toplam 7 kişi çalışmaktadır. Çalışanların tamamı erkek işcidir. tesisler ikametgahlar arasında olup 1'i kira diğerleri kendi mülklerinde faaliyet göstermektedir. Ağaç doğrama üretilen bu hizar atölyeleri gerekli ağaç Yeşilyurt ve Malatya sanayi bölgesindeki kerestecilerden temin etmekte, üretilen mamüller Yeşilyurt ve çevresine satılmaktadır. Tesislerden 2'si sürekli çalışırken diğerleri aralıklı olarak çalışmaktadır.

3.4.5. Taşa-Toprağa Dayalı Endüstri

Bu endüstri dalı içerisinde iki tesis faaliyet göstermekte olup toplam 70 işçi çalışmaktadır. İşçilerin 50'si Yeşilyurt'ta, 20'si Malatya'da ikamet

etmektedir. Özel sektörde ait olan tesislerde kelle kireç ve toz kireç üretimi yapılmaktadır. 1 kireç ocağı ve 1 kireç fabrikası bulunmaktadır. Kireç fabrikası hem kelle kireç hemde toz kireç üremekte yıllık 16 800 ton/yıl kapasiteye sahiptir. Ocaklarda, fırında kullanılan taşkömürü (toz halinde) ve kok kömürü İskenderun'dan getirilmektedir. Üretilen kireç Malatya ve çevre illere satılmakta nakliyede karayolundan faydalанılmaktadır. Mevcut tesisler ikametgahların dışında, taşlık arazide, hammaddenin bulunduğu yere kurulmuştur.

4. TİCARET

"Bir şehrin ekonomik yapısının araştırılmasında ekonominin genel çerçevesinde ticaretin hangi ölçüde önemli olduğu öteden beri biliniyor. Muntazaman yapılan mal ve hizmet değişim tokuşu şehrin kendine özgü bir karekteristiğidir. Bu mal mübadelesi içinde önemli etken ve yürütücü ise ticarettir.

... Bir yerleşim yoresindeki nüfus için en çok ve gerekli hizmetler bir merkezi yerde oluşmuş, bir ekonomik merkezde sunulmaktadır. Bu merkezi yer çevresindeki diğer yerleşim merkezlerinin belirli fonksiyonlarını üstlenmekte ve kendi nüfusunun ihtiyaçlarına cevap vermesine ek olarak, çevresine hizmet götürmek açısından da ayrıca önem kazanmaktadır.

Belirttiğimiz gibi ülkemizde şehir bir tarımsal çevrenin merkezi yeridir. Bu merkezi yerde ticaret ekonomiyi yönlendiren temeli teşkil etmektedir. Viyanalı coğrafyacı Bobek, 1927 yılında İnsbruck Üzerine yapmış olduğu çalışmasında, ticaret ve endüstrinin, bir şehrin en verimli ekonomik kolu olduğunu belirtmiştir. "Ticaret tipik şehrə ait işkollarından bir tanesidir. Mahiyetine göre belirli bazı hususları kendisinde toplamıştır. Üreticiyle tüketici arasında bir aracılık teşkil etmektedir"... (KARABORAN, H. 1989, 9)

"Ticaret herseyden önce münakaleyi, başka kelimelerle taşımayı gerektiren bir faaliyettir. Aynı zamanda, ticaret faaliyetleri ve bu faaliyetlere bağlı olarak meydana gelen ticari fonksiyonlar, şehir hayatının en önemli esaslarından birini temsil etmektedir. ... geniş sahalara yayılan ve büyük nüfus bölgelerine sahip olan şehirler tipik

"ticaret merkezleri sayılabilirler" (GÖNEY, S. 1984, 158)

"Ticaret perakende (I) ve büyük ticaret (II) olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Perakende ticaret yapanlar ise bilhassa günlük ihtiyaçlar (bakkaller, kasaplar, manavlar, sigara ve alkollü içki bayileri, şekerciler, kuruyemişçiler), bilhassa periyodik ihtiyaçlar (konfeksiyoncular, tuhafiyeciler, manifaturacılar, çocuk oyuncakları satıcıları, züccaciye, billuriye, parfümeri, mutfak eşyaları, aynacı, camacı, fotoğrafçı ve hazır ayakkabıcı (kavafİYE), bilhassa uzun vadeli ihtiyaçlar (mobilyacı, meşrufatçı, (halı, kilim, perde), elektrikli malzemeler (buzdolabı, çamaşır makinası, dikiş makinası, fırın, radyo, T.V., vb.) kuyumcu, saatçi, teyp ve plakçı, sıhhi tesisat ve inşaat malzemeleri, hırçavatçı, nalbur, bakırcılar, av malzemeleri satıcıları, büyük ticaret ise tarım ve sanat kooperatifleri, toptan bakkaliye ve un ticareti, toprak mahsülleri ticareti, zahireciler, gün ticareti, canlı hayvan alım-satım işleri, tarım ilaçları, gübre ve tarım aletleri satışı olmak üzere sınıflandırılabilirler. Ayrıca küçük sanat işletmeleri, sanayı ve imalathaneler göz önünde bulundurulmalıdır. (KARABORAN, H. 1989, 92)

Yeşilyurt'ta iş ve ticaret alanı Hacı Mustafa Ağa Camii ve yanında bulunan Belediye İşhanı ile Adıyaman Caddesi, Malatya Caddesi ve A. Atılgan Caddesi üzerinde yoğunlaşmış bulunmaktadır.(Harite 6)

Belediye İşhanının bulunduğu Hacı Mustafa Ağa Camii çevresi ve Cumhuriyet meydanının bulunduğu yer Aşağı çarşı olarak, Adıyaman caddesinin Çaybahçe-Parktan sonraki kısmı ise Yukarı Çarşı adını almaktadır.

Eskiden beri cami çevresi pazar yeri görevi yapmış ve bugünkü İşhanının bulunduğu yerde eski bir hamam ve Arasta denilen pazar yeri

bulunmakta idi. Gene bugün Malatya caddesinin başlangıcında bulunan kahvehaneının olduğu yerde iki katlı bir han bulunduğu yaşlı kimselerce anlatılmaktadır.

Bu özellikleri ile Yeşilyurt küçük bir Osmanlı şehri karakterine sahip bulunmaktadır. Çünkü "Osmanlı şehirlerinde alışverişin yapıldığı yanında genellikle cami ve hamam yakınında birde han bulunur." (KARABORAN, H. 1988)

1971 yılında Hamam ve Arastanın bulunduğu alan Belediye tarafından yıkımlarak yerine işhamı yaptırılmıştır. Bunda çevre köylerin gelişen ulaşım sistemi ve araçları neticesinde doğrudan şehir merkezi ile irtibat kurmayı tercih etmeleri sebeb olmuştur. Böylece Yeşilyurt İlçe merkezi kırsal kesime hitap eden ticari fonksiyonunu kaybetmiştir.

Günümüzde iş ve ticaret alanı olarak bilinen alandaki işyerlerinde daha çok perakende ticaret hakim durumdadır. Halkın günlük ve periyodik ihtiyaçları karşılanmaktadır. Diğer ihtiyaçlar Malatya şehir merkezinden temin edilmekte bunda Yeşilyurt-Malatya arasındaki mesafenin 9 km. gibi az bir uzaklık olması etkili olmaktadır. Bu yönyle ticaret Malatya'nın etkisi altındadır.

Bağ ve bahçelerde üretilen üzüm, elma, armut, kireç, vişne, kavşı, erik, şeftali gibi meyveler doğrudan Malatya meyve haline götürülüp satılmakte, önemli ölçüde gelir sağlamaktadır.

İlçe merkezinde bulunan endüstri kuruluşları üretikleri mamül maddeyi Malatya ve çevre illere satmaktadır. Özellikle dokuma endüstrisinde üretilen çadır bez, tentelik bez, ince bez boyalı veya ham bez olarak başta İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük iller olmak üzere Türkiye genelinde satılmakta ve ilçeye büyük gelir sağlamaktadır. Bu

endüstri kuruluşlarının Yeşilyurt İlçe merkezinde ürünlerini pazarladıkları dükkanlar bulunmamaktadır. Tesislerden doğrudan pazara veya tüccara gönderilmektedir.

Yaz mevsiminde Yeşilyurt ve çevrede bulunan su kaynakları, park ve çay bahçeleri Malatya şehir merkezinde oturanların adeta akın ettikleri bir yer durumuna gelmekte, bu da yaz mevsiminde ticareti daha canlı bir hale getirmektedir.

Yeşilyurt'ta dükkanlar üst tarafı konut olarak kullanılan binaların alt katında yer alırlar. Bakkallar sadece bakkaliye malzemesi değil aynı zamanda sebze ve meyvede satar. Yine iki bakkal tekel ürünleri içki vb. satarken, gazete bayiliğini gene Belediye işhanında bulunan bir bakkaliye yapmakta, bir elektrikçi ve bir tuhafiyeci aynı zamanda tüp gaz bayiliğide yapmaktadır.

Hacı Mustafa Ağa Camii çevresinden caddelere geçilip ilerledikçe dükkanlar azalıp yerini konutlara bırakırlar. Malatya Caddesi ve Adıyaman caddesinde dükkanların üst katları konut olarak kullanılırken, Atılgan caddesinde durum değişiktir. Çay-Bahçesi parkın bulunduğu alandaki binalar Belediyece kamulaştırılmış 1987 yılında yıkılmış Çaybahçesi-Park yapılmış bu arada Adıyaman caddesi ile Atılgan caddesi arasındaki eğim farkı değerlendirilip Atılgan caddesinde kalan kısma bir dizi dükkan yapılmıştır. Dükkanların üstü çay bahçesi-park olup düz bir alan elde edilmiştir.

"Yeşilyurt'un iş ve ticaret sahası" bütün klasik küçük şehirlerin özelliğini taşımaktadır. Kabaça bir ana caddeden ve bir kaç küçük sokaktan meydana gelen sahada ihtisaslaşma ve gruplaşma yok gibidir." (DENKER, TOLUN, B., 1976)

4.1. Perakende Ticaret

4.1.1. Bilhassa Günüük İhtiyaçlar

<u>Dükkan çeşitleri</u>	<u>Dükkan sayısı</u>
Bakkal	30
Fırın	5
Kasap	11
Manav	11
Tekel bayii	2
Sütçü	1
TOPLAM	50

Yeşilyurt İlçe merkezinde günlük ihtiyaçlara cevap veren 50 işyeri olup 30 Bakkal, 5 Fırın, 11 Kasap, 1 Manav, 2 Tekel Bayii ve 1 de süt- yoğurt satıcısı vardır.

Bakkallar genellikle hem manav, hem sigara, hem kırtasiye malzemesi, gazete, içki vb. satmaktadır. Bu bakkallar sattıkları malzemelerin büyük çoğunluğunu Malatya'dan temin etmektedir. Bakkallardan ikisi köylerden gelen Peynir, Çökelek, Yağ vb. satışını da yapmaktadır. Süt-Yoğurt satıcısı sattığı ürünleri Malatya'dan besicilerden almaktadır.

Yeşilyurt'ta 5. Fırın mevcuttur. Gerekli un Yeşilyurt'ta bulunan un fabrikasından ve Malatya'dan temin edilmektedir. Fırınlar günlük ortalama 600-1000 ekmek satmaktadır.

İlçe merkezinde 11 adet kasap mevcuttur; kasaplar Malatya hayvan pazarından, köylülerden, besicilerden ve cambaz adı verilen hayvan tüccarlarından aldıkları küçük ve büyükbaş hayvanları Karaman köprüsü yanında, Derme çayı kenarında bulunan mezbahanede kesip, dükkanlarında

setarlar günlük 50-100 kg. arasında değişen satış miktarına sahiptirler. Yeşilyurt İlçe merkezinin et ihtiyacını karşıladıkları gibi Malatya'dan gelenlere de satış yaparlar. Kesimler günlük yapıldığı ve kaliteye dikkat edildiği için Malatyalıların beğenisini kazanmaktadır.

Yeşilyurt'ta 1 adet manav olup sebzeui Malatya sebzelerinden alıp satmaktadır.

4.1.2. Bılıhassa Periyodik İhtiyaçlar

<u>Dükkan çeşidi</u>	<u>Dükkan sayısı</u>
Konfeksiyoncu	1
Tuhafiyeci	3
Camcı	2
Ayakkabıcı (Kavafiyeli)	2
Fotoğrafçı	1
TOPLAM	9

Yeşilyurt halkın ihtiyaçlarını konfeksiyon, tuhafiyeci, camcı, ayakkabıcı, fotoğrafçı olmak üzere 9 işyeri karşılar.

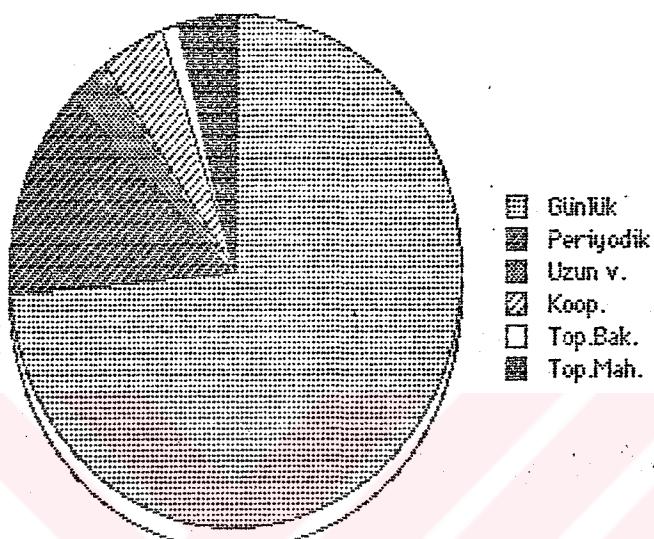
Bu işyerlerini sattıkları malları Malatya'dan temin ederler. Halk bu tür ihtiyaçlarını daha çok Malatya'dan temin etmektedir.

4.1.3. Bılıhassa Uzun Vadeli İhtiyaçlar

<u>Dükkan çeşidi</u>	<u>Dükkan sayısı</u>
Hali satıcısı	1
Saatçi	1
TOPLAM	2

Yeşilyurt İlçe merkezinde uzun vadeli ihtiyaçlar için olan talep

Malatya şehir merkezi tarafından karşılanmakta olup, 1 həlci ve 1 saatçı bulunmaktadır. Bu işyerleri Yeşilyurtlulara hitap etmekte olup, kırsal kesim bu tür ihtiyaçlarını Malatya'dan karşılar.

Grafik-5 Yeşilyurt'ta ticaret çeşitleri

4.2. Büyük Ticaret

4.2.1. Kooperatifler

Yeşilyurt'ta 3 kooperatif bulunmaktadır. Bunlar; Esnaf Kefalet Kooperatif, Tarım Kredi Kooperatif ve Yakınca, Bostanbaşı, Kadıruşağı Kalkınma Kooperatifidir.

Esnaf Kefalet Kooperatif, Halk Bankasından esnafa kredi sağlamaktadır. Tarım Kredi Kooperatif ise üredekileri kredi uolu ile desteklemektedir.

4.2.2. Toptan Bakkaliye ve Ün Ticareti

Bu döldə faaliyet gösteren bir toptan bakkaliye işyeri bulunmakta ols

daha Yeşilyurt'un ihtiyacını karşılar.

4.2.3. Toprak Mahsülleri Ticareti

Yeşilyurt halkın ihtiyaclarını karşılayan 3 zahireci bulunmaktadır. Tahlı ve hububat satışı yanında un ve kepek satışında yaparlar. Un ve kepek Yeşilyurt ve Malatya'daki fabrikalardan alınırken buğday genellikle Konya ve Diyarbakır'dan hububat ise Malatya'daki toptancılardan temin edilir.

5. Yeme İçme Tesisleri

<u>Tesisin adı</u>	<u>Sayısı</u>
Lokanta	1
Kahvehane	5
Çay ocağı	2
TOPLAM	8

İlçe merkezinde Yeşilyurt'un ihtiyacını karşılayan 1 lokanta, 5 kahvehane, 2 çayocası bulunmaktadır. Kahvehaneler halkın vakit geçirme, eğlence yerleri olup yaşlılar ve gençler ayrı, ayrı kahvelerde otururlar. Çay ocakları etrafındaki işyerlerinin çay ihtiyaçlarını karşılamaktadır.

6. Hizmet Tesisleri

<u>Dükkan çeşitleri</u>	<u>Sayısı</u>
Berber (Erkek)	6
Kuaför (Kadın)	1
Kitapçı-Kırtasiyeci	2
Gazete bayii (Bakkalda)	1
Park ve Çaybahçesi	3

Petrol istasyonu	2
Tüpgaz bayi (tuhafiyeci ve elektrikçi)	2
TOPLAM	10

İlçe merkezinde Yeşilyurt halkına hizmet veren 6 Berber, 1 bayan kuaförü, 2 kitabıç-kırtasiyeci, 1 gazete bayi (bakkalda) bulunmaktadır. Gazete bayi aynı zamanda spor-tato bayiliğide yapmaktadır. Park ve çay bahçelerinin 2'si Yeşilyurt ilçe merkezinin Aşağı çarşı denilen bölümünde Malatya caddesi ile Adıyaman caddesi üzerinde olup Belediye'ye aittir, kiralama yolu ile şahıslar çalıştırır. Diğer park-çaybahçesi Gündüzbeğ yolu üzerindedir. Burası daha çok Malatya'dan gelenlere hizmet verir. Belediye'ye ait olup kiralama yolu ile şahıslar çalıştırır. 2 Petrol istasyonu Gedik Mahallesinde Malatya yolu üzerindedir. (Harita 4) 1'i Malatya-Yakınca köyü-Bostanbaşı köyü-Yeşilyurt yol kavşağında olup Yeşilyurt ve bu köylerin araçlarına hizmet verir, bu petrol istasyonunda lastik tamiri, yıkama, yağlama gibi işlemlerde yapılır.

Diğer petrol istasyonu aynı yol üzerinde olmakla beraber kavşektan uzakta olup daha çok Yeşilyurt ve Gündüzbeğe giden araçlara hizmet vermektedir. 2 tüpgaz bayi bulunmaktadır, bunlardan biri tuhafiyeye olarak diğerı elektrikçi olarakta çalışmaktadır.

Sağlık hizmetlerini yerine getiren 1 sağlık ocağı, 2 eczane ve 1'dış doktoru bulunmaktadır. Yeşilyurt ve çevresine hizmet vermektedir.

"Bankalar ve diğer kredi kuruluşları, köy ve şehir ilişkilerinin gelişmesinde önemli rol oynarlar. Ayrıca bu tür kuruluşlar kırsal kesimin çeşitli kredi ve cari hesapları dolayısıyla daha fazla şehrle bağlanması onlarla münasebet kurmalarına neden olurlar. Türkiye köylerinde banka şubeleri bulunmadığından, para ve kredi ihtiyaçları köylülerin bu tür

ihtiyaçlarının temini ve giderilmesi için şehrə bağlamaktadır. Ticareti destekleyen ve "Şehri dışarıya bağlayan faaliyetler" şeklinde nitelenen ve şehir dışında bulunan sahalardaki ihtiyaçlarla ilgili olan "Bankacılık" faaliyetidir" (KARABORAN, 1989-b, 93). Yeşilyurt İlçe merkezinde Ziraat Bankası, Halk Bank ve İşbankasının olmak üzere 3 banka şubesi bulunmaktadır olup Yeşilyurt ve kırsal kesime hizmet etmektedir.

Şehre ait bir eleman olan işhanında üst katlar Öğretmen evi, Kütüphane, T.E.K. Şubesi, Spor Kulübü, Dişçi muayenehanesi olarak kullanılırken alt katlarda Kahve, Bakkal, Fırın, Eczane, Terzi, Radyo-TV, Tamircisi, Tuhafiyeci, Ayakkabı Tamircisi gibi işyerleri bulunmakta, zemin katta bulunan sıhhi banyo ise çalışmamaktadır.

SONUÇ

Yukarı fırat havzasında Mälatya'nın 9 km.- güneybatısında, Mälatya ovası ile Beydağları arasındaki tepelik arazide Derme vadisinde bulunan Yeşilyurt İlçe merkezi inkişaf sahası mahdut bir alanda bulunmakta olup geniş ziraat alanlarına sahip değildir. Bir yönetim merkezi olmasının yanı sıra geçmişte bağ-bahçe ziraatı ve ticaret ile birlikte elsanatlarının da gelişmiş olduğu bir merkez durumunda idi. Zamanla fabrikasyon üretimin ve bu mamüllerin tüketiminin yaygınlaşması, ulaşımın da gelişmesiyle el sanatları ortadan kalkmıştır.

Yeşilyurt'un 1951 yılında elektrik enerjisine kavuşması endüstri tesisilarının kurulmasına sebeb olmuştur. Bu gelişmede önceden sahip olunan kültürel birikim, hammadde, sermaye birikimi, uygun ulaşım şartları, şehrin yakınında ucuz arazi bulma gibi faktörlerde etkili olmuştur.

Günümüzde dokuma, gıda, giyim, ağaç ürünleri ve taşa-toprağa dayalı endüstri dallarına ait toplam 86 endüstri tesisi bulunmaktadır ve bu tesislerde 520 kişi çalışmaktadır. Mevcut tesisler içerisinde tesis sayısı ve çalışan kişi sayısı bakımından dokuma endüstrisi en büyük orana sahiptir. Çalışanlar ortalamasına göre küçük işletmeler en büyük orana sahip olup, mevcut tesisler belli bir alanda toplanmış olmayıp gelişigüzel, tam bir serbesti içerisinde dağılmışlardır. Bunda bir sanayi sitesi bulunmayışı da etkili olmuştur.

Ticaret konusuna gelince "insan ve malların hareketini kolaylaştırmak için bölgesel yol şebekelerinde yapılan değişiklikler çoğu zaman kentin çevresi ile olan bağlantısını değiştirmekte ve zamanla ikisi arasındaki geleneksel dayanışma kaybolmaktadır." (BENEDICT, 1971, 147)

Geçmişte Yeşilyurt'ta canlı bir ticaret hayatı bulunurken zamanla ulaşımın gelişmesi ve değişmesi, elsanatlarının ortadan kalkması, şehre yakınlığı sebebi ile köy ile kent arasında bir pazar olma özelliği kaybolmuştur. Günümüzde daha çok perakende ticaretin hakim olduğu bir merkez durumuna gelmiştir.

İş ve ticaret alanı daha çok aşağı çarşı denilen Belediye İşhanı çevresinde ve buradaki meydanda birleşen caddeler üzerinde yoğunlaşmış bulunmaktadır. Şehre olan yakınlığı sebebi ile ticari hayat Malatya'nın etkisi altındadır. Ticaretin daha fazla gelişeceği düşünülemez.

Gelecekte potansiyel yapı itibarı ile ve büyük merkeze yakınlık nedeniyle buranın bir sanayi beldiyesi olarak teşekkürülü muhtemeldir. Fakat yerleşim merkezinin tepelik bir arazide, vadî içerisinde bulunmasından dolayı inkişaf alanı sınırlıdır. Diğer yandan bu yeşil vadinin bir rekreatyon alanı özelliği taşıması ve bu özelliğin planlamalarda göz önünde tutulması ileride meydana gelecek çevre sorunlarını önleyebilecektir. Bugün için tesislerin büyük çoğunluğu merkezde konutlar ile iç içe bulunmakta, gürültü, alan ihtiyacı gibi problemleri ortaya çıkarmaktadır. Bunların çözümü için bir küçük sanayi sitesine ve büyük ölçekli tesisler içinde vadî dışında (Bağ-bahçe alanlarının dışında) yer temini gerekmektedir. Ticaretin Malatya'ya yakınlık sebebi ile daha fazla gelişemeyeceği fakat endüstrinin daha da gelişeceği olasıdır.

KAYNAKÇA

- ARDEL, A.** 1943 Cumhuriyet Devrinde Endüstri T.C.D. Yıl 1 Sayı 3-4, Ankara
- ATALAY, İ.** 1981, Türkiye Jeomorfolojisine Giriş Atatürk Ünv. ed. Fak. Coğrafya Bölümü Yayımları, Erzurum
- ALPUGAN, O.** 1988, Küçük İşletmeler: Kavramı, Kuruluşu ve Yönetimi, K.T.Ü. yayını Trabzon
- BAŞBAY, H.C.** 1987, Malatya'da Culfacılık ve El Dokumacılığı 22-24 Ekim 1986 İ.Battal Gazi ve Malatya Çevresi Halk Kültürü Sempozyumu, İnönü Ünv. yayını, İstanbul
- BENEDİCT, P.** 1971, Türkiye Coğrafi ve Sosyal Araştırmalar (Türkiye'de Küçük Kasabaların Etüdüne İlişkin Bazı Sorunlar) İstanbul Ünv. ed. Fak. Coğrafya Enst. yayını, İstanbul
- DOĞANAY, H.** 1987 Türkiye İktisadi Coğrafyası, Atatürk Ünv. Feh.Ed.Fak. Coğrafya Bölümü Ders Notları No:20, Erzurum
- GÖNEY, S.** 1976, Şehir Coğrafyası, İstanbul Ünv. Coğrafya Enst. Yay. No: 80, İstanbul
- KARABORAN, H. Hilmi** 1987 İslahiye ve Hassa'da Şehirsel Fonksiyonlar Açısından Nüfusun Gelişmesi-Dağılışı ve Şehirleşme Hareketleri, Fırat Ünv. Dergisi (Sos.Bilimler) Cilt. 1, Sayı 1, Elazığ
- KARABORAN, H. Hilmi** 1989 a- Şehir Coğrafyası ve Şehirsel Fonksiyonlar Fırat Ünv. Dergisi (Sosyal Bilimler) Cilt:3, Sayı:1, Elazığ
- KARABORAN, H. Hilmi** 1989 b- Elazığda Endüstrileşme Faaliyetleri Fırat Ünv. Dergisi (Sosyal Bilimler) Cilt:3, Sayı:2, Elazığ
- KARABORAN, H. Hilmi** 1989 c- Şehir Coğrafyası Yüksek Lisans Ders Notları, Fırat Ünv. Sos.Bil.Enst. Beşeri ve İktisadi Coğ.Böl.

- KARAKAŞ, E.** 1986, Ankara'da Sanayi Faaliyetlerinin Dağılışı İstanbul Ünv. Sos.Bil. Enst. Beşeri ve İktisadi Coğ.Böl. Y.Lisans Tezi
- ÖĞÜZ, M.** 1985 Malatya Tarihi, İstanbul
- ÖNAL, M.** 1989 Yeşilyurt (Malatya) Çimento Fabrikası Hammadde Araştırması, Akdeniz Ünv. Isparta Müh.Fak.Dergisi Isparta
- ÖNAL, M., ŞAHİNÇİ, A., GÖZÜBOL M. ALİ** 1989 Yeşilyurt-Çelikhan (Malatya- Adıyaman) Dolayının Hidrojeolojik İncelemesi, TMMOB Jeoloji Müh. Dergisi, Sayı:29 Ankara
- ÖNAL, M., TUZCU, M., HELVACI, C.** 1990 Geology, Mineralogy And Formation of Zn-Pb Carbonate Deposit, Cafana (Malatya), IESCA 1990 International Earth Sciences Congress, 1-6 OCTOBER 1990 (Yayınlanması kabul edilmiştir)
- ÖZGÜÇ, N.** 1984 Beşeri Coğrafyada Veri Toplama ve Değerlendirme Yöntemleri, İstanbul Ünv. Ed. Fak.Yay, No:2511, İstanbul
- ÖZGÜÇ, N.** 1986-87 Türkiyede Sanayi Faaliyetlerinin Gelişmesi, Yapısı ve Dağılışı, İstanbul Ünv. Ed. Fak. Coğrafya Dergisi, Sayı:2, İstanbul
- ÖZTAN, G.** 1977 Malatya İklimi, T.C. Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Devlet Meteoroloji İşleri Gn.Müd.Yayımlı, Ankara
- ŞENTÜRK, A.** 1984 Malatya, Aksa yayınıları No:14, Konya
- TANOĞLU, A.** 1943 Malatya Dolaylarında Coğrafi Geziler, Türk Coğrafya Dergisi, Yıl 2, Sayı V-VI, Ankara
- TOLUN, B. DENKER** 1976 Şehir-İçi Arazi Kullanımı, İstanbul Ünv. Ed. Fak. Yay. No: 2054, İstanbul
- TÜMERTEKİN, E.** 1961 İzmirde Sanayi Faaliyetlerinin Bünyesi ve Dağılışı, Türk Coğrafya Dergisi Sayı:21, İstanbul

TÜMERTEKİN, E. 1967 İstanbul'da Bir Sanayi Bölgesi Bomonti, İstanbul
Ünv. Coğr. enst. Yay. No:48 İstanbul

TÜMERTEKİN, E. 1969, Sanayi Coğrafyası, İstanbul Ünv. Coğrafya Enst.
Yay. No:22 İstanbul

TÜMERTEKİN, E. 1982, Ekonomik Coğrafya, İstanbul Ünv., Ed. Fak., Yay.
No:2926, İstanbul

TÜMERTEKİN, E. 1984, Beşeri Coğrafya Giriş, Okan Yayıncıları, İstanbul

TÜMERTEKİN, E. 1987, Ulaşım Coğrafyası, İstanbul Ünv. Yay. No:2053,
Coğrafya Enst. Yay. No:85, İstanbul

YİNAÇ, R. , ELİBÜYÜK, M. 1983, Kanuni Devri Malatya Tahrir Defteri
(1560), Gazi Ünv. Yay. No:31; Eğt. Fak. Yay. No:1 Ankara

YÜCEL, T. 1973, Türkiyenin Sanayileşmesi ve Bu Sanayileşmenin
Yarattığı Meseleler, Türk Kültür araştırma enst. Yay. No:41 Seri:
1 Sayı : A3 Ankara

YÜCEL, T. 1987, Türkiye Coğrafyası, Türk Kültürünü Araş. Enst. Yay.
No:68, Ankara

T.C.B. DİE Genel Nüfus Sayımı Sonuçları (İlgili yıllar)

T.C.B. DİE Genel Nüfus Sayımları Sonuçlarına Göre (20.10.1985) Malatya İli
Nüfusunun Sosyal ve Ekonomik Nitelikleri

Türk El Sanatları Araştırma Raporu, 1989, T.C. Sanayi ve Ticaret
Bakanlığı Küçük Sanatlar ve Sanayi Bölgeleri ve Siteler Genel
Müd., Ankara

Malatya İli Arazi Varlığı İl Raporu 1984, T.C. Tarım Orman ve
Köyişleri Bakanlığı, Toprak Su Gn.Müd. Yay. No:44, Genel Yay.
No:759, Ankara

Malatya İli Köy Envanter Etüdü 1981, T.C. Köyişleri ve Kooperatifler
Bakanlığı, Ankara

Türkiye'deki Barajlar ve Hidroelektrik Santrallar 1984, T.C. Enerji
ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, DSİ Gen.Müd. Ankara

Malatya İli 1987 Yılı Ekonomik ve Ticari Durum Raporu, 1988,
T.C. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Malatya Sanayi ve Ticaret MÜD.

Yurt Ansiklopedisi 1981, Ankara

İslam Ansiklopedisi 1972, M.E.B. Devlet Kitapları İstanbul

EKLER

YEŞİLYURT'TA SANAYİ İŞ YERLERİ ARAŞTIRMA ANKETİ

I. BÖLÜM

İŞ YERİNİN HÜVIYETİ

- 1- İş yerinin ünvani
- 2- İş yerinin sahibi ve sahiplerinin adı ve soyadı
- 3- İş yerinin adresi

II. BÖLÜM

- 1- Şahsa ait mülkiyet
- 2- Adı ortaklık
- 3- Kollektif şirket
- 4- Komandit şirket
- 5- Limited şirket
- 6- Anonim şirket
- 7- Kooperatif
- 8- Özel kanunla kurulmuş

III. BÖLÜM

İŞ YERİNDE ANA FAALİYET KONUSU

- 1- İş yerinin ana faaliyet konusu
- 2- İş yerinin diğer faaliyet konuları
- 3- İş yerinin ilçe içinde, il içinde ve dışındaki şube ve tesisleri

IV. BÖLÜM

İŞ YERİNDE ÇALIŞMA DURUMU

V. BÖLÜM

TESİS YERİ SEÇİMİNDE ROL OYNAYAN FAKTÖRLER

- 1- İş yerinin kuruluş yılı
- 2- İş yerinin çalışma süresi
 - A- Sürekli olarak çalışır
 - B- Mevsimlik olarak çalışır

VI. BÖLÜM

İSTİHDAM

- 1- Ücretle çalışanlar
- 2- İş sahibi ve ortaklar
- 3- Ücretsiz çalışan aile fertleri

VII. BÖLÜM

SERMAYE

- 1- Bu günde sermaye varlığı
A- Saha
B- Merkezi iş sahası
C- Enerji
D- Ulaşım

VIII. BÖLÜM**DIĞER HUSUSLAR**

ARAŞTIRMA SONUNDA ELDE EDİLEN KANTİTATİF ve KALİTATİF TABLOLAR

<u>Adiyaman Caddesi (Sağ taraf)</u>	<u>Sol taraf</u>
1- Belediye İşhanı	1- Park-çaybahçesi
2- Kasap	2- Kasap
3- Çay ocağı	3- Elektrikçi
4- Camcı	4- Bakkal
5- Berber	5- Berber
6- Siyasi parti	6- Kahve
7- Bakkal	7- Kasap
8- Terzi	8- Bakkal
9- Kasap	9- Bakkal
10- Fırın	10- Kasap
11- Saatçi	11- Bakkal
12- Kasap	12- Bakkal
13- Halı satıcısı	13- Kasap
14- Çay ocağı	
15- Kavafije	
16- Konfeksiyoncu	
17- Bakkal	
18- Bakkal	
19- Ayakkabıcı	
20- Terzi	
21- Tv. Radyo tamircisi	
22- Ayakkabı tamircisi	<u>Cumhuriyet meydanı</u>
23- Kasap	
24- Kahve	1- Belediye İşhanı
25- Ayakkabı tamircisi	2- Cami
26- Bakkaliye (Peynirci)	3- Bakkal
27- Bakkaliye	4- Kasap
28- Berber	5- Sağlık ocağı
29- Tuhafiyeci	6- Kahve
30- Bakkal	7- Eczane
31- Bakkal	8- Banka şubesı
32- Fırın	9- Esnaf Kefalet Kooperatifii

A. Atilgan Caddesi

Sağ taraf

- 1- Toptan bakkaliye
- 2- Kasap
- 3- Manav
- 4- Siyasi parti
- 5- Kooperatif
- 6- Bakkal
- 7- Zahireci
- 8- Siyasi parti
- 9- Bakkal
- 10- Kaynakçı
- 11- Bakkal
- 12- Kasap
- 13- Zahireci
- 14- Bakkal

Sol taraf

- 1- Kahve
- 2- Lokanta
- 3- Bakkal
- 4- Kasap
- 5- Fırın
- 6- Berber

Malatya caddesi

Sağ taraf

- 1- Bakkal
- 2- Berber
- 3- Banka Şubesi
- 4- Pratik Kız Sanat Okulu
- 5- Belediye- As.Şubesi
- 6- Kitapçı
- 7- TuhafİYE
- 8- Kasap
- 9- Arzuhalıcı
- 10- Elektrikçi
- 11- Kasap
- 12- P.T.T.
- 13- Fırın
- 14- Hükümet Binası
- 15- Bakkal

Sol taraf

- 1- Park-çaybahçesi
- 2- Bakkal
- 3- İlkokul

Belediye İşhanı

- 1- Bakkal
- 2- Fırın
- 3- Manifaturaca
- 4- Kahve
- 5- Terzi
- 6- TEK Yeşilyurt şubesi
- 7- Öğretmen evi
- 8- Yeşilyurt spor kulübü
- 9- Kütüphane
- 10- Aycılar Derneği
- 11- Sıhhi Banyo
- 12- Eczane
- 13- Diş Doktoru

ŞEHİR İÇİ FARKLI KULLANIŞ ALANLARI İŞ KOLLARINA GÖRE

Fırın	:	5	Kahve	:	5
Camcı	:	2	Çayocağı	:	2
Hızar Atölyesi	:	5	Berber	:	6
Eczacı	:	2	Kuaför (bayan)	:	1
Kaynakçı	:	3	Oto lastik tamircisi	:	1
Zahireci	:	3	Petrol İstasyonu	:	2
Kalayıcı	:	1	Kooperatif	:	3
Palancı	:	1	Banka Şubesi	:	3
Manav	:	1	Terzi	:	5
Bakkal	:	30	Elektrikçi	:	2
Tuhafiyeci	:	3	Halıcı	:	1
Radyo-Tv.Tamircisi	:	3	Saatçi	:	1
Kitapçı-Kırtasiyeci	:	2	Lokanta	:	1
Kasap	:	11	Toptan Bakkaliye	:	1
Tüfekçi	:	1	Konfeksiyoncu	:	1
Nalbant	:	1	Fotoğrafçı	:	1
Ayakkabı Tamircisi	:	5			
Ayakkabı Satıcısı	:	2			

YEŞİLYURT'TA ENDÜSTRİ TESİSLERİNİ GÖSTERİR TABLO

<u>Endüstri Dalları</u>	<u>İşletme sayısı</u>	<u>İşçi sayısı</u>
A-Dokuma Endüstrisi		
1-Dokuma Atölyeleri	55	257
2-İplik Büküm Atölyeleri	17	34
3-Boya-Apre Atölyesi	1	7
4-İplik Fabrikası	1	35
B-Giyim Endüstrisi		
1-YİFAŞ	1	70
C-Gıda Endüstrisi		
1-Umtaş Un Fab.	1	15
2-Bağdatlılar Kuruyemiş Fab.	1	12
3-Ustaoglu Kaysı Paketleme Fab.	1	10
4-Bağdatlılar Değirmeni	1	3
D-Ağaç Ürünleri End.		
1-Hızar Atölyeleri	5	7
E-Taşa-Toprağa Dayalı End.		
1-Teksan Kireç Fab.	1	50
2-Kireç Ocağı	1	20

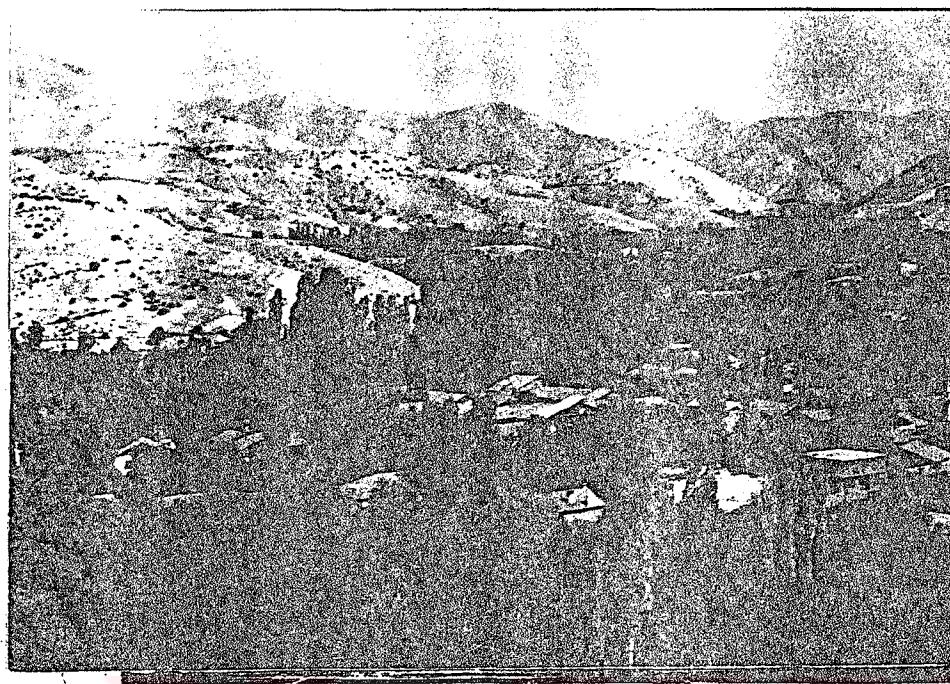

Foto:1-Yeşilyurt'tan Bir Görünüş.

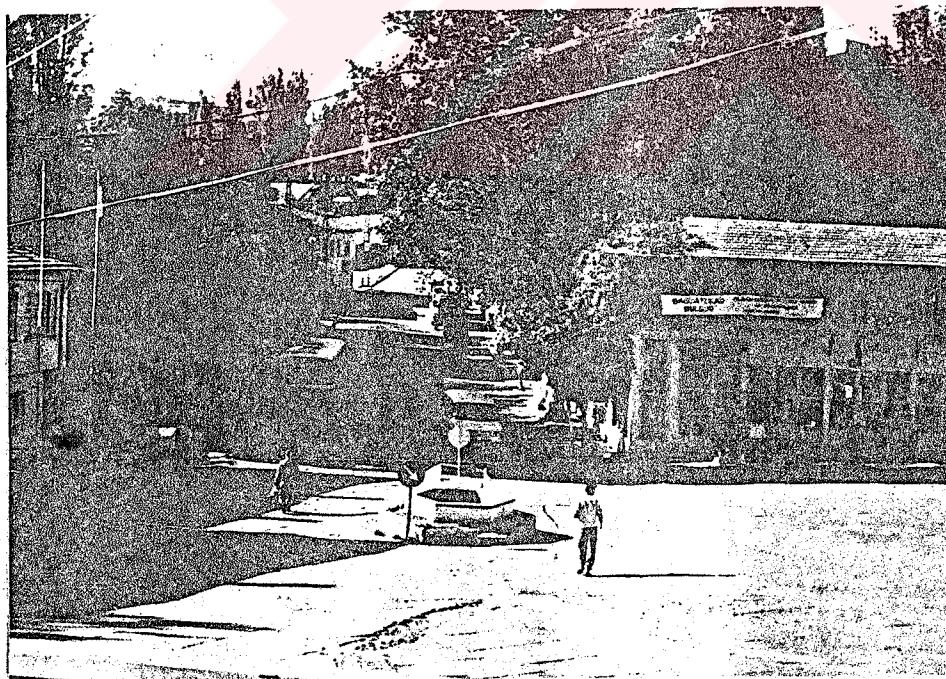
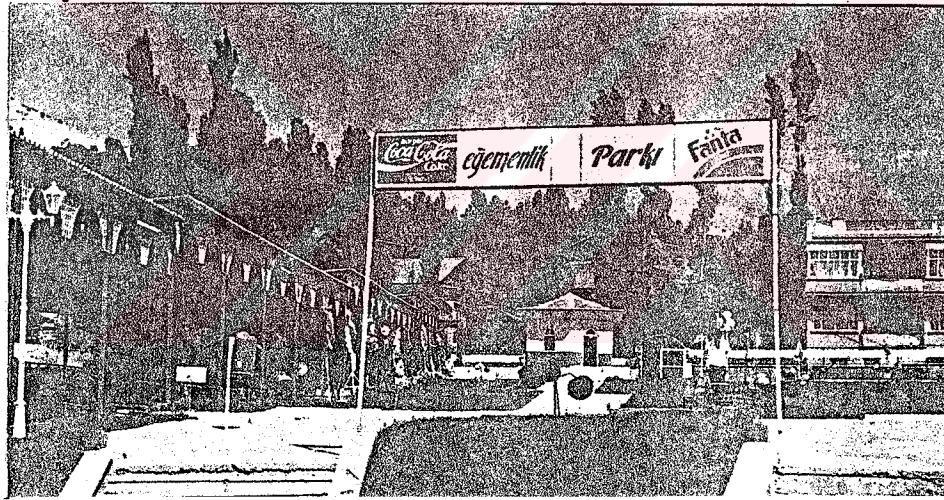

Foto:2-Malatya Caddesi

to:3- Adıyaman Cadde

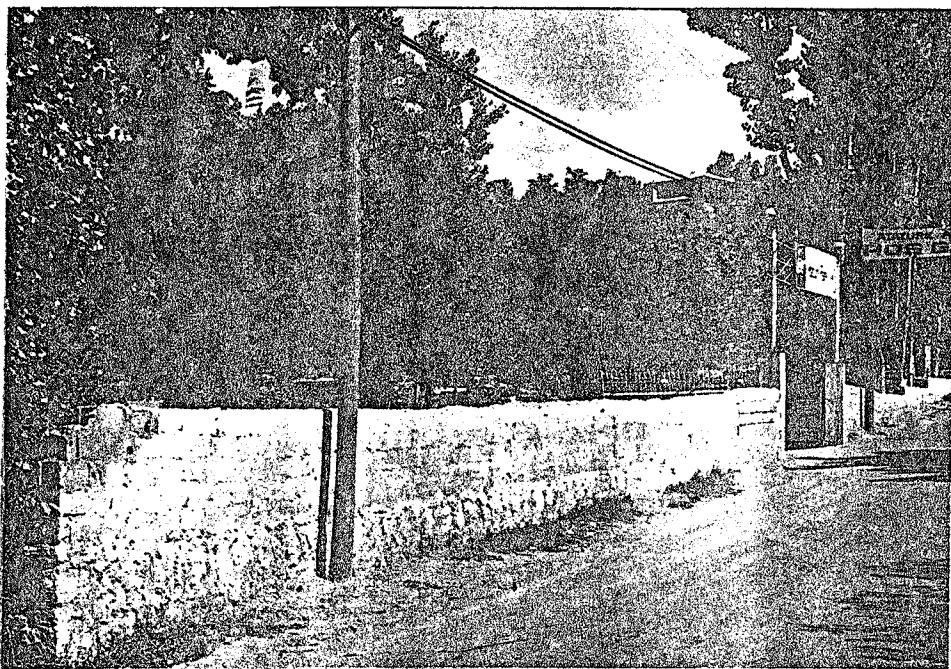

Foto:5-Atatürk Parkı

Foto:6-Belediye Çaybahçesi

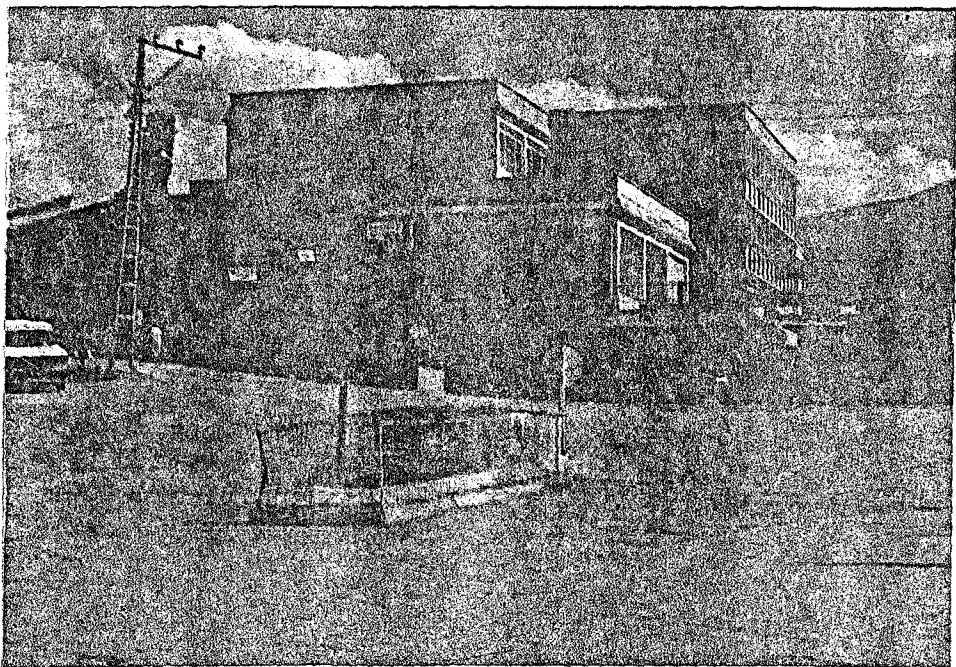

Foto:7- Belediye Çarşısı

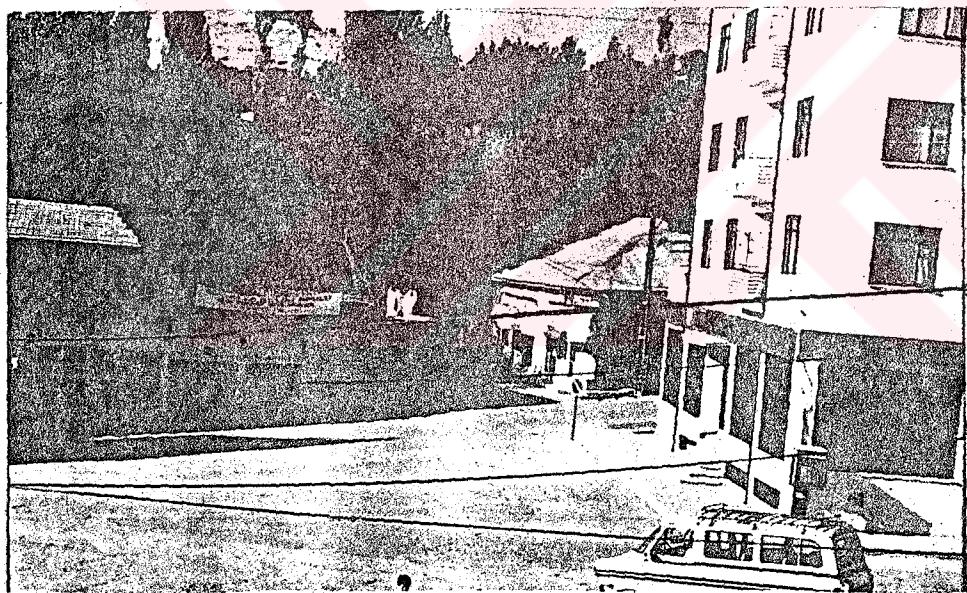

Foto:8-Cumhuriyet Meydanından Bir Görünüm

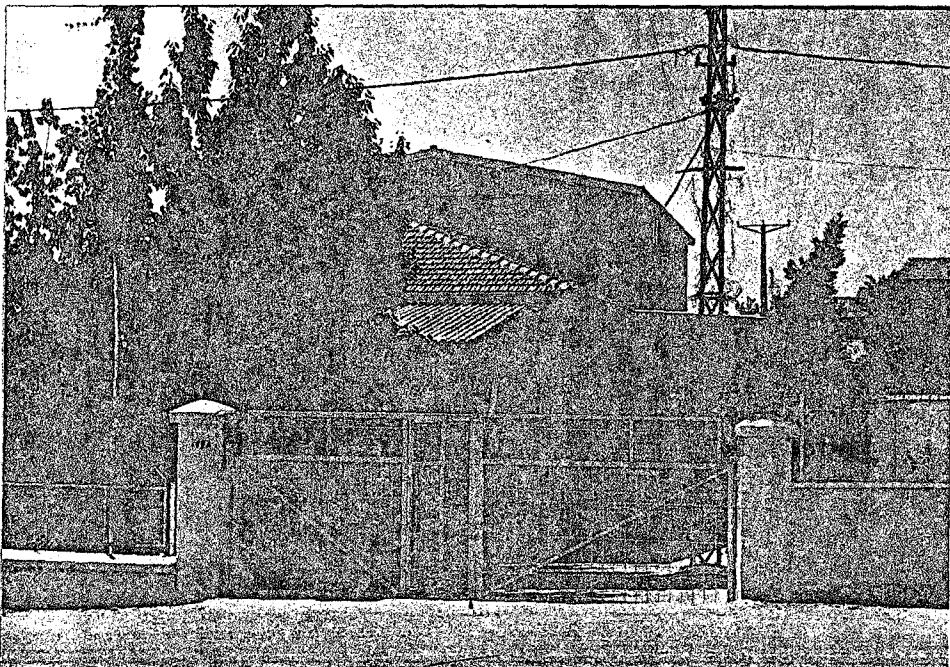

Foto:9-Bağdatlılar Kuruyemiş Fabrikası

Foto:10-Teksan Kireç Fabrikası

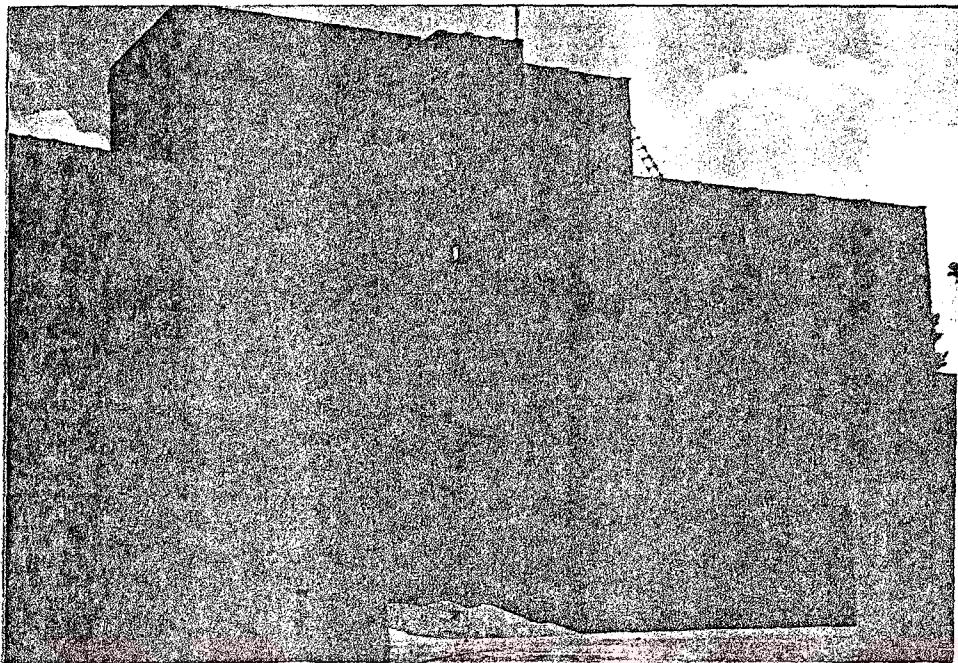

Foto:11-Umtas Un Fabrikası

Foto:12-Bir Dokuma Atölyesinin Dış Görünüşü

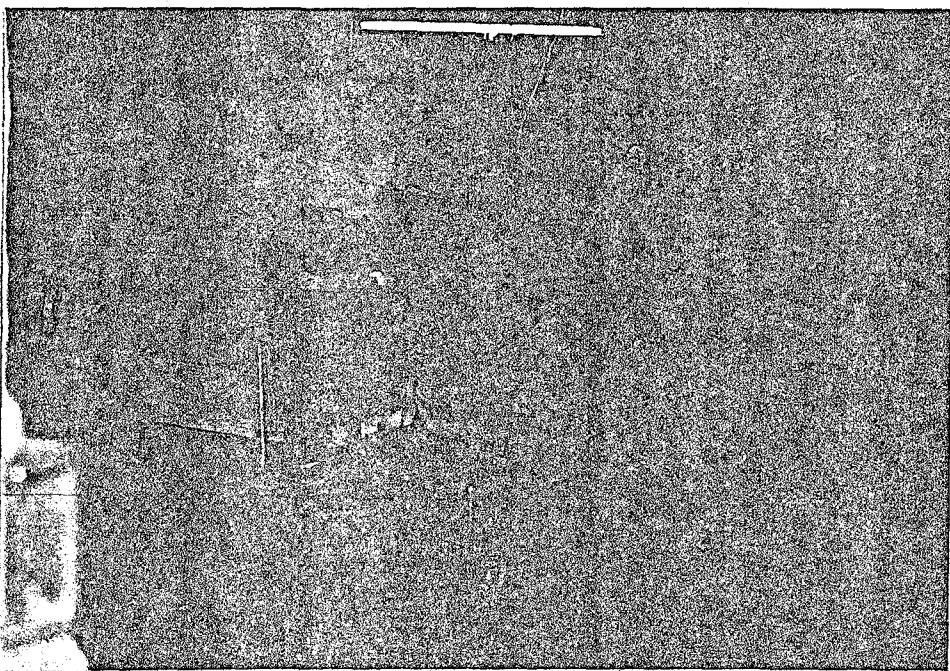
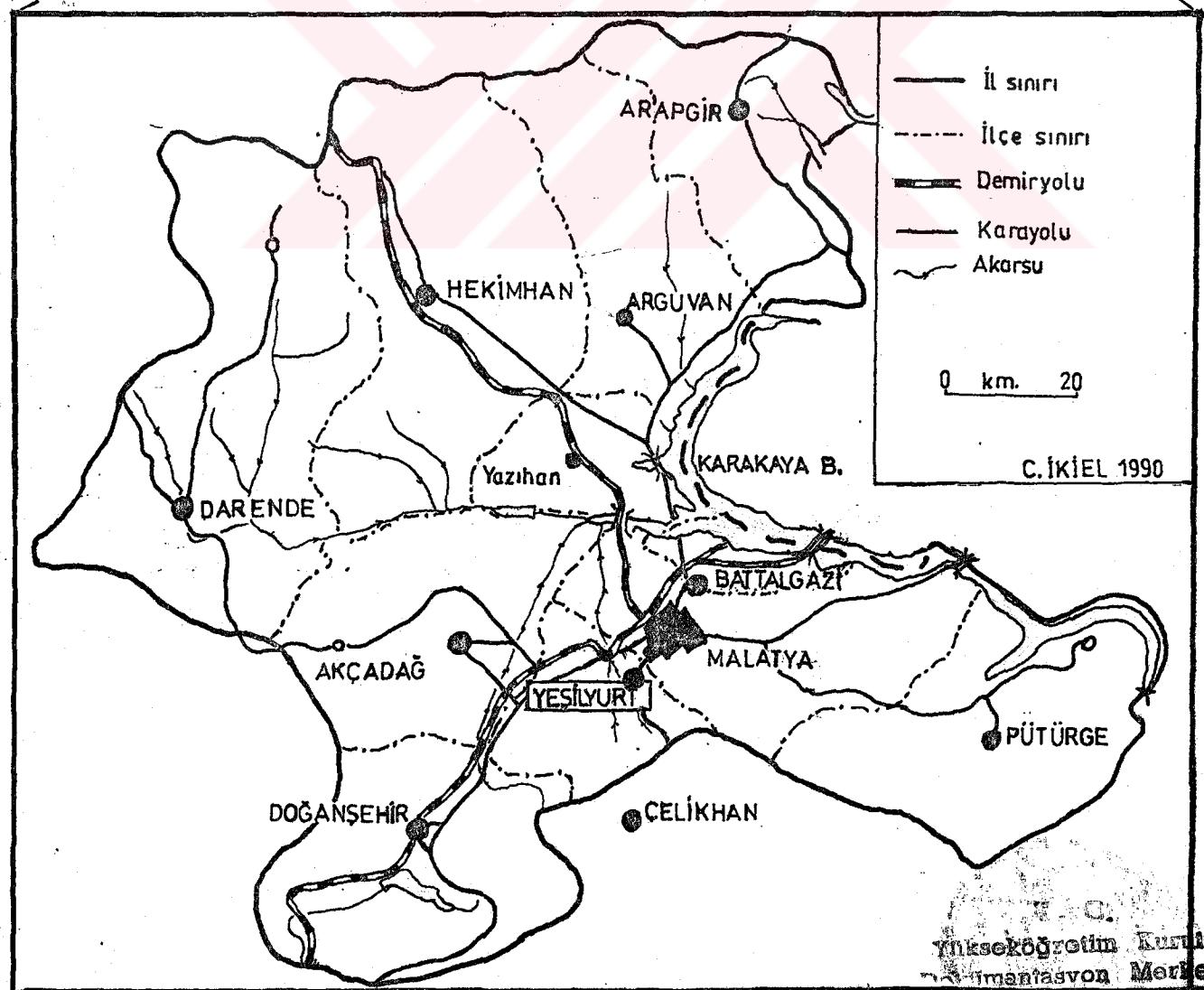
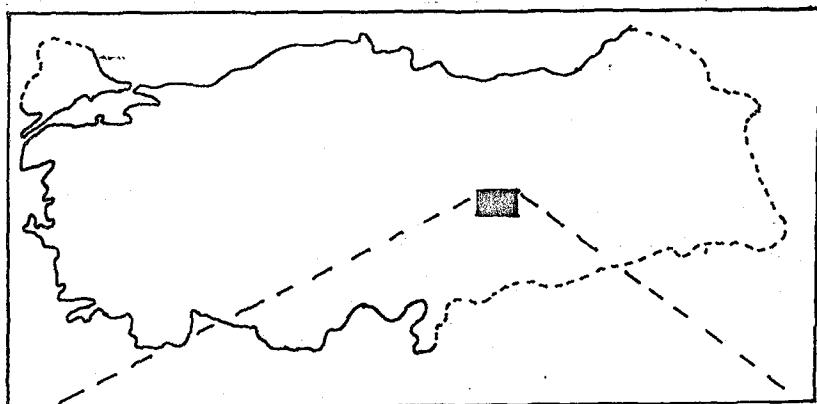

Foto:13-Bir Dokuma Atölyesinin İç Görünüşü

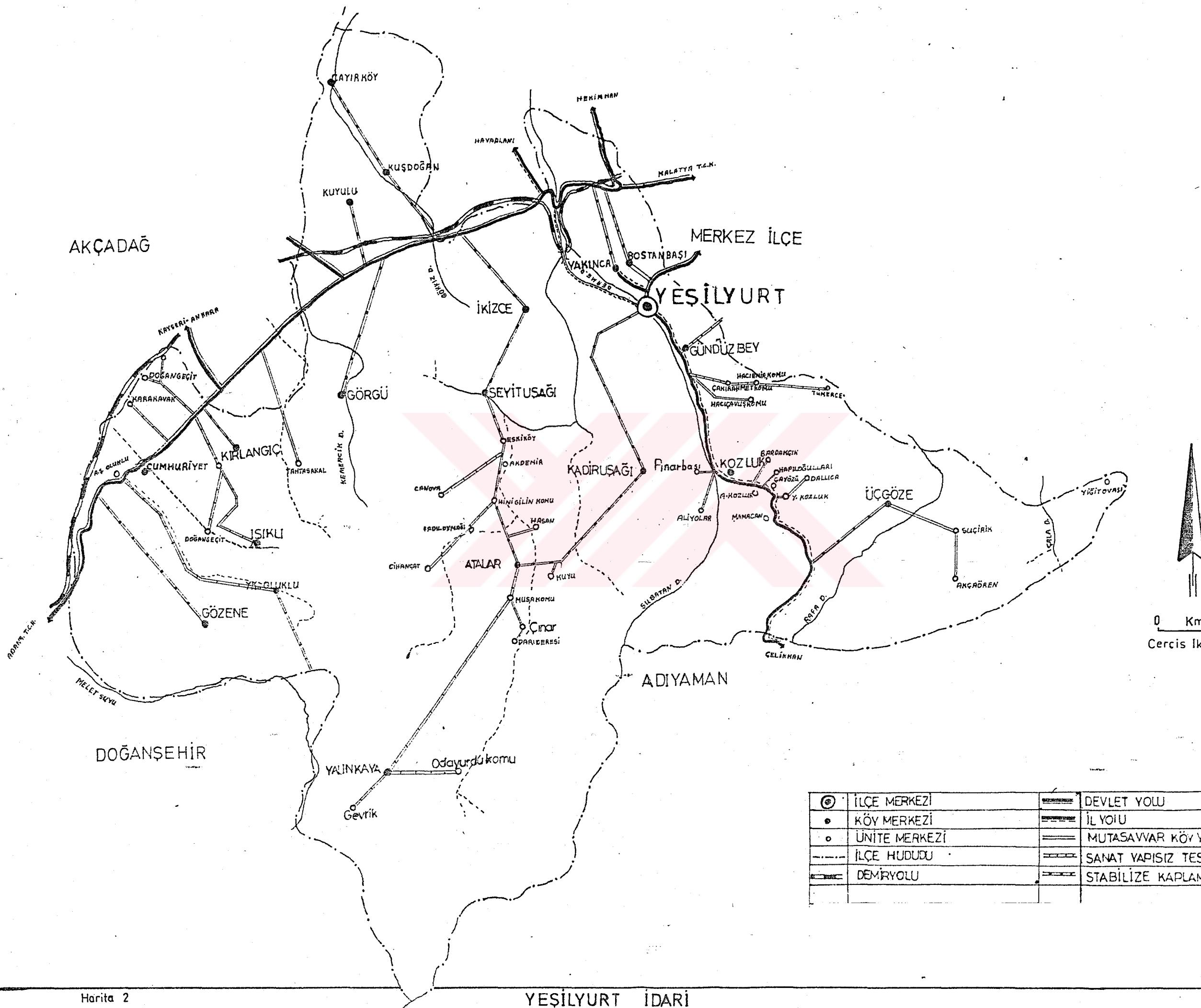
Foto:14-Aksal Petrol Bayii

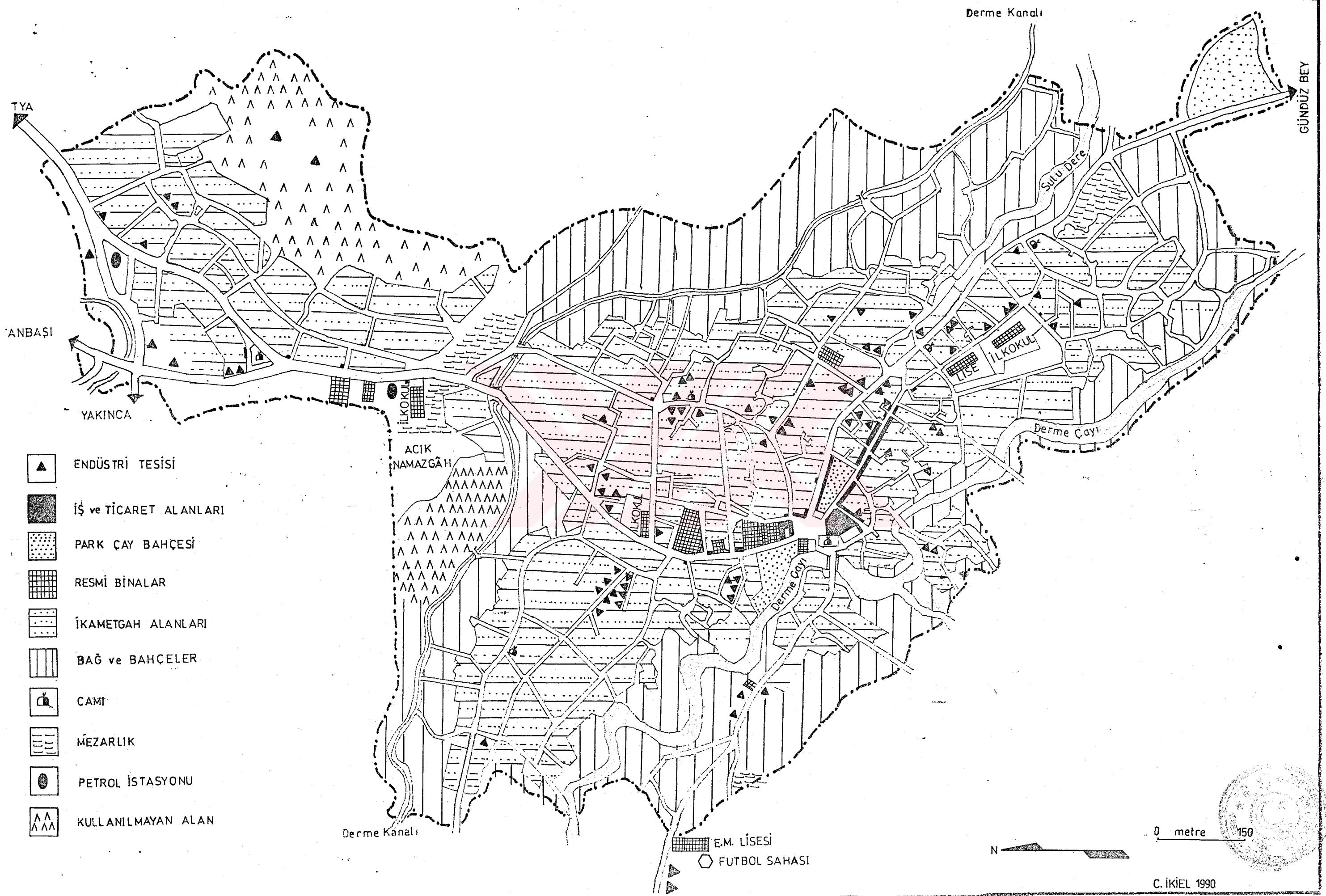
LOKASYON HARİTASI

YEŞİLYURT'TA İŞ VE TİCARET ALANININ KULLANILISI

- 1-İdari kurumlar(Kaymakamlık,Belediye,Emniyet)
 - B 2-Bankalar
 - 3-Sağlık hizmetleri(Sağlık ocağı,Eczane,Doktor)
 - 4-Adalet ve mali hizmetler(Noter,Arzuhalci)
 - 5-Kültür ve halk eğitimi(Okullar,Halk kütüphanesi)
 - 6-Din hizmetleri(Camiler)
-
- ### 7-Ticaret
- 1.Perakende Ticaret
 - a-Bilhassa günlük ihtiyaçlar(Bakkallar,Manavlar,Fırınlar,Kasaplar,Tekel bayi)
 - b-Bilhassa periyodik ihtiyaçlar(Konfeksiyoncu,Tuhafiyeci,Fotoğrafçı,Camçı,Hazır ayakkabıcı)
 - c-Bilhassa uzun vadeli ihtiyaçlar(Ekalıcı,Saatçi)
 - 11.Büyük Ticaret
 - a-Tarım ve sanat kooperatifleri(Esnaf kefalet coop.,Köy kalkınma coop.,Tarım kredi coop.)
 - b-Toptan bakkaliye ve un ticareti
 - c-Toprak mahsülleri ticareti(Zahireci)
 - 8-Küçük sanayi ve imalathaneler
 - a-Küçük sanayi tesisleri
 - b-El sanatları-Küçük sanatlar
 - 9-Hizmet tesisleri(Berberler,Kitapçılar,Gazete bayiileri)
 - 10-Park-Çay bahçesi
 - 11-Eğlence yerleri(Kahveler)
 - 12-Lokanta

YEŞİLYURT ÇEVRESİNİN FİZİKİ HARİTASI

